

Mr. Finanslov: »Færdigt arbejde!«

**DF forpurrede
muslimsk gravplads**

**Skaarup vil kæmpe for
Danmark i EU-konventet**

Likvideringen af den 26-årige Fadime Sahindal, som fulgte sit hjerte - og dermed ikke ville føje sin families middelalder-opfattelse af ægteskab, opskræmte selv de fundamentalistiske svenske journalister.

Herhjemme er vi på samme måde blevet konfronteret med det, der er den forfærdelige virkelighed for mange unge med indvandrerbaggrund. 19-årige Esme Özer, 22-årige Kenza Isarti, 23-årige Doham Mahmud, 26-årige Balqis Begum og senest 14-årige Sonay Mohammad, hvis lig blev fundet i havnen i Præstø, er blot enkelte fra den alenlange liste af ofre for dette islamiske vanvid, som følgeragtigt kaldes »æresdrab«, men som retteligt bør benævnes æresløse likvideringer.

Men Fadime-likvideringen gav altså såvel i Danmark som i Sverige anledning til fornyet debat om islamisk familiestruktur. Og som forventet blev aviserne hurtigt fyldt med bortforklaringer og undskyldinger, som mundede ud i ekspertvurderingerne: »Det er samfundets skyld«, »Sådan går det, når de fremmede ikke får en ordentlig uddannelse« og »Hvad ellers, når indvandrerne ingen jobs har«.

Ekspertterne sagde ikke direkte: »Det er danskernes skyld« - men det lå ligesom i luften: Vi danskere burde skamme os. Det var jo eksempelvis os, der ikke havde sørget for et job til alle de dér muslimske fædre. Det var jo os, der havde undladt at give dem en ordentlig uddannelse. Det var os, der havde svigtet. Det var alt i alt os, der var de skyldige - de reelle bagmænd bag likvideringerne.

Dårlig samvittighed er som be-

Foto: Scampix

Æresløse likvideringer...

kendt en dansk folkesygdom; vi danskere bærer i det daglige rundt på så tilpas mange synder, at vi da godt kunne snuppe én mere - og som ekspert-presset tiltog, var enkelte af os såmænd lige ved at sige undskyld.

Men heldigvis kom vi til besindelse! For selvfølgelig er det da ikke vores skyld. I hvert fald ikke de af os, som i årevis stædigt har advaret mod det forkvaklede i hvert år at indføre tusindvis af fremmede, som ikke på

nogen måde vil kunne tilpasses eller integreres i et moderne vesterlandsk samfund. Og som ikke på nogen måde vil kunne føle sig hjemme her.

Selv i tredje og fjerde generation - eksempelvis i de tyrkiske familier, hvis mandlige overhoveder i tresserne som fremmedarbejdere kom til Danmark - hentes den nye ægtefælle i en fjern tyrkisk landsby. Det middelalderlige islamiske livssyn bliver således i hver generation slæbt med herop og grundfæstes påny.

Man kan så spørge den række af statsministre, der har tilladt indstrømningen, hvem de mente, de gjorde glade og tilfredse: Danskerne blev det ikke. De islamiske familiefædre og mødre blev det heller ikke; deres verden sank i grus, når de oplevede, at deres sønner og døtre forsøgte at rive sig løs fra islam og skabe sig en dansk tilværelse. De muslimske unge blev heller ikke glade og tilfredse; deres unge liv blev en krampagtig kamp mellem den frie danske verden, de helst ville være en del af - og den formørkede middelalderverden, de alligevel endte med at måtte leve med. For familiefredens skyld.

Statsministrene gjorde derfor alle en bjørnetjeneste. Og allerstørst dem, de gerne ville hjælpe. For sagen er, at vi aldrig nogensinde skulle have lukket middelalderen ind i landet, efter at vi danskere igennem flere århundreder endelig havde kæmpet os ud af den.

Så skylden for de tragedier, vi nu ser udspille sig, er tohovedet: Den har dels de partier, som har tilladt masseindvandringen, og dels Islam. Begge grupper må derfor fortsat bekæmpes.

En ny hetz...

En ny hetz er sat ind mod det eneste anstændige demokrati i Mellemøsten, Israel. Hetzens bannerførere er de samme socialistiske kræfter, som midt i tresserne tordnede mod den jødiske stat.

Forklaringen var dengang ikke alene jødeforagt, men også det, at USA støttede Israel, mens Sovjetunionen støttede araberne. Alt, hvad USA gjorde, var pr. definition ondt, så man valgte at overse, at de kræfter, man kom til at støtte, var en flok muslimske feudalherrer, som hyldede terrorismen og som benyttede sig af en antijødisk retorik, som ikke lod Goebels det mindste tilbage at høre. Og som beskrevet i det seneste par numre af Dansk Folkeblad var der en god forklaring på det: Det var gamle SS-officerer, der efter krigen blev ansat

som arabernes spindoktorer.

I dag drejer det sig om at få Israel presset til at opgive »de besatte områder«. Ved en årelang påvirkning af den studerende ungdom herhjemme - godt støttet af deciderede Israel-hadere som DRs Lars Rangaard og Ole Sippel, er det lykkedes at bilde folk ind, at hvis blot Israel trækker sig tilbage til 1967-grænserne, vil stridighederne være forbi.

Det er dog afgørende at forstå, at i juni 1967 var Gaza, Vestbredden, Golan og det østlige Jerusalem stadig arabiske besiddelser, hvorfor det er latterligt i dag at hævde, at Israels tilstedeværelse i disse områder er årsagen til spændingen.

Når man forlanger, at Israel skal trække sig tilbage til grænserne før juni 1967, kan man kun spørge: hvis disse grænser er så hellige for araberne, så glimrende og fredsskabende; hvorfor var det da så dengang så

afgørende for araberne at bekæmpe dem?

Det er rent ud fantastiske krav, der nu stilles israelerne: »I skal vende tilbage, hvor I kom fra. I skal igen overlade Golanhøjderne til syrisk artilleri, så de påny kan beskyde kibbutzterne.

I skal igen overlade Jerusalems gamle by til arabiske snigskytter, så de igen kan ødelægge jødiske helligdomme og dænge jer til med granater, og I skal igen omdanne Gazaområdet til en base for terrorister.«

Men hvorfor skulle en israelsk leder dog indlade sig på det? For sagen er jo, at araberne i dag - som de realpolitikere, de er og for at tækkes verdensopinionen - kun officielt har modereret de krav, de stiller. Men endemålet er stadig den jødiske stats afvikling. Så længe man ikke forstår det, fatter man ikke den arabiske tankegang.

Færdigt arbejde! Dansk Folkeparti indgik finanslovsforlig med regeringen, og fra alle sider lyder det, at vi nu er et ansvarligt parti.

Det skulle vist være en kompliment. Og vi siger pænt tak - med den tilføjelse, at det har vi faktisk altid været. Dette er bare første gang, vi har fået lov til at bevise det. Socialdemokraterne, de nærgipinde, gav jo aldrig så meget som en kop kaffe!

Men det med ansvarligheden er én ting, selve Finansloven noget andet. Den kan vi være tilfreds med. Og ikke mindst i forhold til de mange områder, hvor DF dels fik luget de værste tidsler ud - eksempelvis i forhold til de bebudede besparelser på uddannelsesområderne og dels fik indskrevet en række elementer, som gør livet lidt bedre for de ældre og de syge. Andetsteds i bladet redegøres for de vigtigste elementer i den nye finanslov.

Det helt afgørende for mig er, at Dansk Folkeparti nu har reel indflydelse på den økonomiske politik. Det var det, der allerede i forbindelse med partiets stiftelse i 1995 blev fastslået, at vi ville. Det har vi så nu. En situation vi agter at udnytte til det yderste. De første sonderinger i forbindelse med Finanslov 2003 er allerede - via vore ordførere - så småt i gang.

Så vidt, så godt.

Mens der altså foregår livlige samtaler mellem vore ordførere og regeringens ministre, kan man ikke just sige, det er tilfældet, når det gælder netop det område, som ligger os mest på sinde: Den nye udlændingelovgivning, som skal vedtages i løbet af foråret.

Det undrer os. Og det foruroliger os. Ikke mindst i lyset af de udmeldinger, der er kommet fra regeringen på området. Kig eksempelvis lige på disse to citater:

Citat 1: »Antallet af udlændinge, der kommer til Danmark, skal begrænses.«

Citat 2: »Det handler ikke om at få færre fremmede i Danmark.«

Selv med opbrydelsen af al min positive energi og al min bedste vilje kan jeg ikke nå til andet resultat, end at disse to citater er hinandens direkte modsætning.

Alligevel er ophavsmanden den samme - nemlig minister for flygtninge, indvandrere og integration, Bertel Haarder. Ovenikøbet blev citaterne til indenfor fem dage. Det første skrev Bertel Haarder i sit og regeringens udlændingeudspil, torsdag den 17. januar d.å., det andet udtalte han på et pressemøde for den internationale

Foto: Scampix

Det var så Finansloven - men hvad sysler Haarder med...?

presseklub tirsdag den 22. januar.

Regeringen vil ifølge sit udspil afskaffe de facto-flygtningebegrebet. Altså den regel, der gør, at en person, der ikke er omfattet af FNs flygtningekonvention meddeles opholdstilladelse i Danmark. Nu går der så rygter om, at disse personer alligevel nok kommer til at blive i landet, men at de bare skal kaldes noget andet.

Bertel Haarder har sagt, at han forventer, at det antal udlændinge, der ville blive færre, ville være »tusinder«. Og tusinder færre burde medføre en dramatisk besparelse. Men af Finansloven fremgår ingen besparelser på udlændingeområdet. Færre flygtninge og færre indvandrede må nødvendigvis give sig udslag i færre udgifter, men i overslaget for 2003 og 2004 opereres med stigninger...

Er det derfor urimeligt, at jeg stiller spørgsmålet: Hvad er det, du sysler med, Bertel Haarder? Hvad har regeringen gang i?

Der er, som jeg ser det, to muligheder:

Enten at regeringen har til hensigt at bruge flertallet med Dansk Folkeparti i overensstemmelse med de løfter, man har givet befolkningen.

Eller at regeringen netop ikke har til hensigt at gøre noget ved masse tilstrømningen, men at man gerne vil lade som om, man gør det.

Venstre ved jo, at de fra sommerferien overtager formandskabet i EU. I den situation har Anders Fogh Rasmussen ikke brug for at møde uvilje blandt sine regeringslederkolleger, som i disse uger bliver godt og grundigt præpareret af danske lobby-

ister fra Godhedsindustrien.

På Christiansborg spekuleres der yderligere om, at man i Venstre går og drømmer om et såkaldt bredt nationalt kompromis på udlændingeområdet - altså at skabe et kompromis mellem Venstre og Socialdemokratiet, og således at skubbe Dansk Folkeparti ud af processen.

Man aner efterhånden ikke, hvad man skal tro.

Optimist af natur som jeg er, vælger jeg foreløbig at tro, at Venstre vil leve op til egne valgløfter - nemlig at begrænse antallet af fremmede i Danmark.

Men realist som jeg også er, forbereder jeg og Dansk Folkepartis øvrige ledelse os på alle muligheder.

Jeg føler det dog rigtigst her stiltfærdigt at advare regeringen mod at spille hasard med regeringens fremtid - og ikke mindst med Danmarks og det danske folks fremtid.

I løbet af marts og april vil vi alle være blevet klogere.

Pia Kjaersgaard

Dansk Folkeparti styrede Fin

Af Søren Espersen

Dansk Folkepartis tre forhandlere, Pia Kjærsgaard, Kristian Thulesen Dahl og Peter Skaarup styrede natten til tirsdag den 5. februar Finansloven for 2002 på plads.

Efter 11 timers natteforhandlinger blev det et resultat, at Dansk Folkeparti for første gang indgår i et finanslovsforlig og dermed har - og får - afgørende indflydelse på landets økonomi.

En række af Dansk Folkepartis ufravigelige krav blev efter benhårde forhandlinger med finansminister Thor Pedersen trumfet på plads af partiets tre forhandlere, og dette indebærer blandt andet:

★ At den forhadte »dødepakke« blev afskaffet.

★ At der sikres overførselsindkomster til samfundets svageste.

★ At konkurrenceevnepakken med vækst til erhvervslivet og nye arbejdspladser er på plads.

★ Det samme er flere penge til ældre og sygehuse.

★ At de bebudede besparelser på 650 mio. kroner på uddannelsesområdet er fjernet, herunder erhvervsskolerne, de videregående uddannelser, efterskoler, daghøjskoler, folkehøjskoler, produktionsskoler, uddannelser under Kulturministeriet og basisforskningen på universiteterne.

★ At modersmålsundervisningen for fremmede børn afskaffes.

Foto: Scampix

»De aftaler, vi har indgået, viser, at Dansk Folkeparti er et meget ansvarligt parti«, var Finansminister Thor Pedersens udtalelse, da han og Pia Kjærsgaard blev mødt af en hær af journalister og pressefotografer ved 6-tiden tirsdag morgen.

- Dansk Folkeparti stiler også mod at indgå forlig om Finansloven for 2003 efter det historiske forlig med VK-regeringen om dette års finanslov, sagde Pia Kjærsgaard efter forliget.

- Vi er kommet ind der, hvor beslutningerne træffes, alene fordi vores mandater er afgørende. Sådan er spillet på Christiansborg. Vores politik er nøjagtig den samme, som den var før, under og efter valget. Dansk Folkepartis 22 mandater var afgørende for, at den ny regering kunne få sin finanslov og andre ting igennem.

Humøret var forståelig højt, da de tre partier havde opnået forlig. Finansminister Thor Pedersen (V) er flankeret af Pia Kjærsgaard (DF) og de konservatives leder, Økonomi- og erhvervsminister Bendt Bendtsen (K).

Foto: Scampix

Det er velgørende, at få offentliggjort, at vi har en politik, der fører hele vejen rundt, også til at bære en finanslov igennem, sagde Pia Kjærsgaard.

Pia Kjærsgaard erklærer sig »umådelig tilfreds« med, at partiets vælgere nu har meget stor indflydelse på dansk politik.

Aftalen mellem Dansk Folkeparti og regeringen har disse hovedpunkter:

★ Flere behandlinger på sygehuse og frit valg på sundhedsområdet

finanslovscitater

»Dansk Folkeparti står over for et historisk gennembrud i partiets knap syvårige historie. Med et lynforlig om Finansloven for 2002 tog både regeringen og dets støtteparti fuser på hele det politiske miljø omkring Slotsholmen og demonstrerede en handlekraft, som begge parter mener rækker langt frem. For DF har ikke alene fået et hovedansvar for dette års finanslov. Partiet står over for et gennembrud, hvor også de kommende år vil byde på store forligsaftaler om den økonomiske politik. Det bekræfter regeringskilder«

- Journalist Jesper Thobocarsen i Berlingske Tidende

»Det natlige forlig kan sagtens tåle at blive kaldt historisk. For første gang optræder Dansk Folkeparti som en central aftalepartner på Christiansborg, og samtidig slipper vi omsider

for diverse små midterpartiers optræden på slap line over for Finansministeren. Pia Kjærsgaard kan pege på, at hun har opnået stor indflydelse, og at DF også i praksis har meget andet at byde på end modvilje over for flytning og indvandrere - samt EU... Dansk Folkeparti vil altså tage et medansvar for både det sure og det søde, hvilket fortjener ros og anerkendelse.«

- Leder i Jyllands-Posten

»Taget område for område har Pia Kjærsgaard fået valuta til kernevælgerne. De ældre, de syge, de døende, de efterlevende og så alle de uddannelsessøgende, som det er lykkedes DF at gøre sig til redningsmand for... Så i det lukkede Christiansborgmiljø er DF, som Nyrup betegnede som ikke-stuerent, nu blevet regeringsdueligt. Det er farlig fint - måske især farligt. For hvad siger Pias vælgere til det?«

- Leder i Ekstra-Bladet

»Det overrasker ikke mig, at det netop er Dansk Folkeparti, som griber ind til fordel for folkehøjskolerne. DF har jo et gammeldags, nationalt livssyn, kombineret med en social dimension. Det er et meget kompliceret parti, som efter min mening også har positive sider«

- Forstander Thue Damgaard Kjærhus, Rønshoved Højskole

»DF har ikke sejret ved at indgå forlig med regeringen om Finansloven. Partiet har skudt sig selv i foden. Håndfæstningen som DF har skrevet under på - om at undlade at fremsætte partiets egne udgiftskrævende forslag, er simpelthen imod hele ånden i partiet.«

- Journalist David Trads i TV 2-Nyhederne

»Forliget mellem regeringen og DF flytter en af de helt store hegnspele i dansk politik. Ved at vælge Pia Kjærsgaard som sin faste makker i år og

Finansloven på plads

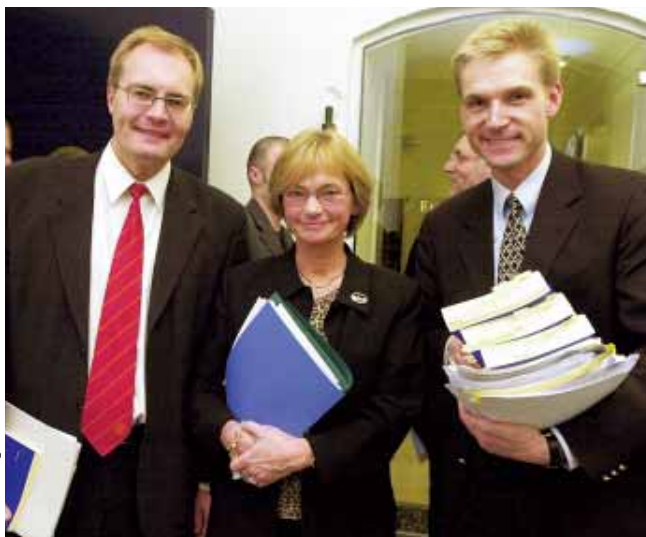

Foto: Scanpix

Tirsdag den 5. februar, om morgenen, kl. 06.00 var det endelig forbi. Dansk Folkepartis tre forhandlere, Peter Skarup, Pia Kjærsgaard og Kristian Thulesen Dahl, kunne efter 11 timers uafbrudte forhandlinger skrive under på forliget med VK-regeringen. Forud var gået talrige fortolige samtaler mellem Thor Pedersen (V) og Kristian Thulesen Dahl.

Der er i finanslovsforslaget afsat 1,5 mia. kr. til sygehusene i 2002. Midlerne udmøntes til at øge behandlingskapaciteten i sundhedsvæsenet med henblik på at nedbringe ventetiderne. Regeringen og Dansk Folkeparti er enige om at følge udnyttelsen af ordningen nøje for at sikre, at målene nås.

Pr. 1. juli 2002 indføres frit sygehusvalg med betaling fra bopælsamtet til private sygehuse, klinikker m.m. og til udenlandske sygehuse for patienter, som de offentlige sygehuse ikke kan tilbyde behandling indenfor 2 måneder efter henvisning. På høreapparatsområdet videreføres den gældende ordning, hvorefter der er frit valg til private udbydere med til-

skud efter den sociale servicelov. Tilskuddet forhøjes til 5.000 kr. pr. høreapparat, ligesom der sikres penge til sygdomsbehandling i udlandet, herunder af eksperimentiel karakter, alternativ behandling, implementering af strategiplaner for indsats mod astma og allergi, knogleskørhed mv.

★ Lønmodtagere får udbetalt ikke-hævede penge fra Feriefonden

Parterne er enige om, at lønmodtagerne bør have udbetalt ikke-hævede feriepenge ved ferieårets udgang.

★ Forskning og uddannelse

Der er enighed om, at regeringen

fremsetter ændringsforslag på uddannelses- og forskningsområdet, således at de i finanslovsforslaget fra januar indbudgetterede effektiviseringskrav i forhold til finanslovsforslaget fra august (udbredelsen af 2 pct. besparelsen og 1 pct. effektiviseringen i 2002) tilbageføres vedrørende erhvervsskolerne, de videregående uddannelser, efterskoler, daghøjskoler, folkehøjskoler mv. og produktionskoler, uddannelserne under Kulturministeriet samt basisforskningen på universiteterne.

Herudover tilføres handelsskolerne ekstra 50 mio. kr. til forbedring af HHX-uddannelserne, jf. forslaget til finanslov for 2002.

Dansk Folkeparti har noteret sig, at regeringen foreslår at udmønte den afsatte reserve til nye initiativer vedrørende forskning og IT mv. på 400 mio. kr. til primært styrkelse af den frie forskning, særlig indsats på det naturvidenskabelige område, nanoteknologi, IT-forskning, regionale IT-initiativer og digital forvaltning.

★ Besparelser på udlændingeområdet

Med udlændingeudspillet forventer regeringen, at der de kommende år vil kunne forudses en besparelse i kraft af henholdsvis stramning af udlændingelovgivningen, stramning af forsørgelseskravene og indførelse af et syvårigt optjeningsprincip for introduktionsydelse og kontanthjælp. Tiltagene på udlændingeområdet bi-

Fortsættes næste side

næste år kortslutter regeringen den proces, som mindretalsregeringer traditionelt har måttet benytte for at skaffe sig flertal for sin politik.«

- Journalist Søren Mortensen i De 3 Stiftstidender

»Finansminister Thor Pedersens tætte svingom med Pia Kjærsgaard efterlader Socialdemokratiet i rollen som bænkevarmer.«

- Journalist Tenna Nielsen i B.T.

»Dansk Folkepartis leder Pia Kjærsgaard har grund til at være tilfreds. Hun fik sat et synligt fingeraftryk på Finansloven. Besparelserne på uddannelser blev kraftigt begrænset, de ældre fik flere penge, og der var lidt til barselsorloven.«

- Journalist Ralf Pittelkow i Jyllands-Posten

»Den finanslov, som regeringen og DF indgik forlig om, vil sikkert af mange iagttagere blive betegnet som

en sammenrotning til højre. Men de gamle højre-venstre-betegnelser er ikke særligt anvendelige i vore dage.«

- Leder i ErhvervsBladet

»Med lynforliget er DF for alvor kommet ind i varmen. Partitoppen forventer, at DF's første store politiske aftale vil sikre partiet en nøglerolle i dansk politik også i de kommende år... På alle måder var det tre trætte, men tilfredse DF-forhandlere, som tidligt tirsdag morgen kunne skrive under på den første politiske aftale af betydning i DF's historie.«

- Journalist Christine Cordsen i Politiken

»Men uanset fra hvilken vinkel, man betragter verden, så var det en stor dag for Pia Kjærsgaard. Nu har lederen af DF aset og maset for at slippe af med sit image som en evindeligt surmulende og rabiat højrepopulist, der udelukkende havde ubehaget ved det fremmede på dagsordenen.

Hun har stræbt efter at blive de syge, de svage og de ældres bedste veninde og styret målbevidst efter magt og indflydelse. Og så oprandt dagen. Triumfen.«

- Journalist Kjeld Hybel i Politiken

»Især for Pia Kjærsgaard er det en triumf. Fra at være et ikke-stuerent parti har Dansk Folkeparti med ét bragt sig i centrum af dansk politik med en aftale, der rækker et godt stykke ud over Finansloven og samtidig sender Socialdemokratiet effektivt uden for døren.«

- Leder i Information

»Med finanslovsaftalen har Dansk Folkeparti for alvor opnået den anerkendelse, der efterlader den tidligere socialdemokratiske statsministers forsøg på at brændemærke partiet som ikke-stuerent, som en total mislykket strategi.«

- Journalist Mette-Line Thorup i Information

drager til at sikre det råderum til fortsatte forbedringer på centrale velfærdsområder de kommende år, som er forudsat i regeringsgrundlaget på bl.a. de borgernære områder i kommuner og amter.

★ **Barselsorloven reddet**

Barselsorloven udvides med 20 uger, der kan deles frit mellem forældrene. Der bliver herefter i alt 52 ugers barselsorlov med fulde dagpenge. Barselsorloven gøres samtidig mere fleksibel, således at beskæftigede kan udstrække den samlede periode med 6 uger, mod at ydelsen ned sættes tilsvarende. Endvidere kan en forælder efter aftale med arbejdsgiveren genoptage arbejdet delvist og dermed forlænge den samlede barselsorlov tilsvarende. Der indlægges en yderligere fleksibilitet, således at alle forældre kan udstrække den forlængede barselsorlov med yderligere 8 uger. For beskæftigede bliver der således mulighed for at udstrække med i alt 14 uger - fra 20 uger til 34 uger. For ikke-beskæftigede bliver der mulighed for at udstrække med 8 uger - fra 20 uger til 28 uger. Ydelsen ned sættes svarende til forlængelsen, således at den samlede ydelse fortsat svarer til 52 uger med fulde dagpenge. Forældre med børn født i perioden mellem den 1. januar 2002 og frem til tidspunktet, hvor lovforslaget træder i kraft, kan frit vælge mellem den nye udvidede barselsorlov og de gældende regler om barsels- og børnepasningsorlov.

★ **Bedre omsorg og frit valg for de ældre**

Der gennemføres nye initiativer for at sikre frit valg til hjemmehjælp og større fleksibilitet. De ældre skal med virkning fra 1. juli 2002 i højere grad selv kunne afgøre, hvordan hjemmehjælpen sammensættes, og hvem der skal udføre opgaven. Hjemmehjælpsmodtagere skal tilbydes frit valg mellem de kommunale udførere og private udførere, som kommunerne indgår aftale med. Der sikres herudover: Frit valg til plejebolig mv., bedre vilkår for selvejende ældreboliginstitutioner mv., efterlevelsespension, varmetillæg, ligesom hospiceområdet opnormeres og et udgiftsloft på ældreområdet sikres.

★ **Økologi**

Med henblik på at fremme økologiske udviklingsprojekter, der skal bidrage til kvalitetsfremme og fremme af eksport af økologiske produkter, afsættes yderligere 5 mio. kr. årligt i perioden 2002-2005. Endvidere afsættes i 2002-2005 1 mio. kr. årligt til projekter i Økologiens Hus.

Foto: Allan Holck

Tinnet Krat ligger i nærheden af Vonge. Kniber det stadig med geografien? OK, vi hjælper læserne lidt mere på vej: Vonge ligger ved Give, som ligger ikke så farlig langt fra Vejle..., som ligger i Jylland. Der bor Kristian Thulesen Dahl.

Mr. Finanslov:

Færdigt arbejde!

Kristian Thulesen Dahl, manden, der i talrige samtaler med Finansministeren varmede op til det historiske forlig, blev engang lidt retorisk spurgt: »Hvor lang tid kan du egentlig tale uden manuskript - hvis det skulle være - og du ikke blev afbrudt?« Han tænkte lidt over spørgsmålet - og svarede: »24 timer! Men så skal der også stå en øl klar - og et stykke flæskesteg med sprøde svær.«

Det var dengang, han i folketingsgruppen gik under kælenavnet »Kristian-Kort« - selvfølgelig fordi han altid talte så langt...

Flæskesteg med sprøde svær forsømmer han stadigvæk ikke, men sidenhen er han blevet betydelig bedre til det med det korte. Den 32-årige formand for Folketingets Finansudvalg og gruppeformand i Dansk Folkeparti ved nu nøjagtig, hvordan han i lynende skarpe, præcise sætninger skal agere i radio og TV. I dag »brænder han igennem«, som det så smagfuldt udtrykkes af mediefolk.

Journalisterne og de politiske modstandere på Christiansborg har aldrig været i tvivl om hans værd. Det specielle ved Kristian Thulesen Dahl er nemlig, at han ikke alene mestrer sit eget egentlige politiske område - EU-politikken og finanspolitikken - for det er der andre, der gør. Mere forunderligt er det, at han mestrer alle politiske områder!

En skarp talknuser, der på tyve minutter støvsuger essensen ud af kilotunge rapporter - og faktisk husker indholdet. Det burde ikke kunne lade sig gøre. Han er i sit es, når han fra Folketingets talerstol eller til et offentligt møde - uden manuskript - lige løber den sidste EU-traktat igennem, eller lige referer den sidste Færø-rapport - eller det vigtigste af 4.000 sider finanslov. Bare giv ham emnet, så oversætter han til dansk - så man forstår det.

Og så er det alligevel slet ikke ham. Se lige forsidebilledet på dette blad. Det hedder vist Tinnet Krat, og der er kun nogle få lokale, der aner, hvor det ligger. Der er han hjemme. På Nørre Snedes Old-Boys fodboldhold - hvordan kan man for resten spille old-boys, når man kun er 32? Til ålegilde med holdkammeraterne, bag klaveret, når der er sangften og festligt samvær. Og ikke mindst sammen med Berit - og parrets herlige søn, Gustav. Derude hvor kragerne vender!

Altså en knaldskarp, analytisk hjerne, rundet af den jyske muld. Historisk den allerbedste kombination til noget stort. Og vel er politik gået i blodet på ham. Men det er aldrig steget ham til hovedet. »Han bliver statsminister, når han er 43 år«, spåede hans gamle ven, Kaare Graversen for et par år siden. Tjah... Hvorfor egentlig ikke?

Camre raser over ny bog om DF:

Trads uinteresseret i fakta - alle løgne er digtet på forhånd

Af Søren Espersen

Dansk Folkepartis medlem af Europa-Parlamentet, Mogens Camre, som er blandt arkitekterne af sit partis nye arbejdsprogram, der blev vedtaget sidste sommer, raser over en ny bog om DF, som kommer på gaden onsdag den 20. marts.

- Jeg forstår ikke den mentalitet, der ligger bag ved at »dutte folk en mening på, hvis vanvid alle kan forstå«, som Piet Hein, har udtrykt det, siger Mogens Camre. Det er præcis, hvad David Trads i sin nye bog med den smagfulde titel, »Dansk Folkebe- drag«, gør. Han tillægger Dansk Folkeparti synspunkter, vi ikke har. David Trads sætter sig dermed helt udenfor den seriøse, politiske debat.

- Det er centralt i dansk demokrati, at vi beskriver problemer og holdninger, som de er. Det er afgørende for at finde løsninger på et folks og et samfunds problemer, siger Mogens Camre. De som fordrejer virkeligheden - f.eks. ved at påstå, at et givent problem ikke eksisterer, eller, at det ikke må debatteres, skader demokratiet på samme måde som de, der opfinder falske problemer og tillægger modstanderne synspunkter, de ikke har.

- Det ærinde David Trads er ude i, er falsk. Han ved godt, at det han skriver er digt. Trads foregav i efteråret 2001 i avisartikler, at han ikke kendte til Dansk Folkepartis arbejdsprogram - som er et meget omfattende program på over 100 sider, der redegør både for DF's holdninger og vore arbejdsmaal.

- Det blev han så tvunget til at se i øjnene, inden hans bog er gået i trykken, men selv om alt hvad der står i programmet modbeviser hans digt, går han bare frækt videre, fordi han overhovedet ikke er interesseret i at

Foto: Birger Storm

beskrive virkeligheden, siger Mogens Camre.

- Alt hvad Dansk Folkeparti har sagt og gjort siden vores arbejdsprogram blev vedtaget, står i programmet. Vores seneste indflydelse på den nye finanslov 2002 - herunder også vores nej til besparelser på uddannelsesområdet - står præcis at læse i arbejdsprogrammet.

- David Trads lider af et had til Dansk Folkeparti - og det er det, der nu slår igennem i den useriøse bog,

der snart er på gaden. Han er ganske enkelt gået helt i selvsving, siger Mogens Camre, og nævner som eksempel på useriøsitet, at Trads, mens han skrev på bogen, rettede henvendelse til Pia Kjærsgaard, Kristian Thulesen Dahl, Søren Espersen og Camre selv, og bad om interviews

- Underligt nok blev de alle aflyst. Han ønskede altså alligevel ikke at få noget reelt at vide, for han havde digtet sine løgne på forhånd, siger Mogens Camre.

Mogens Camre fastslår, at ny bog om Dansk Folkeparti af David Trads er skrevet mod bedre viden. Forfatteren gad ikke snakke med nogen af DF's nøglepersoner - og blæste i øvrigt på partiets program. Trads misbruger og misfortolker DF's gamle principprogram fra 1995, som for længst er ophævet, fordi det er overhalet af udviklingen. Det er igen en form for uhæderlig journalistik, som ikke tjener andet formål end fordrejning.

- Dansk Folkeparti har intet imod kritisk journalistik. Vi vil gerne bedømmes på det, vi gør, det vi siger, og det vi mener. Det vil næppe være rimeligt at påstå, at vi har en venlig presse, men netop nu, hvor DF har fået mulighed for at vise, hvad vi vil i praktisk politik, får vi i hovedparten af pressen en seriøs behandling - derfor er det ret absurd, at Trads' raseri giver sig udslag i dette makværk af en bog, som ingen normalbegavede mennesker vil tage alvorligt.

- Journalistikkens hæderlige udøvere må krympe sig over Trads' niveau, og jeg finder det i øvrigt pinligt, at Gyldendal vil lægge papir til den slags uhæderlige felttog, siger Mogens Camre.

30.000 asylansøgere til Sverige i år

Sverige oplever en kraftig stigning i antallet af asylsøgere, efter at en stribe andre europæiske lande har strammet eller bebuder stramminger af deres asylregler. Alene for i år tales om 10.000 flere asylsøgere end forventet, og dermed kan de svenske myndig-

heder blive tvunget til at oprette teltlejre. Sidste år kom 26.000 asylsøgere til Sverige mod forventet 12.000-15.000, og for i år lyder prognosen på 30.000. - Flere lande, for eksempel Danmark, har strammet deres asylregler. Derfor søger mange tilflugt i

Sverige, der stadigvæk er et af de mest liberale lande i Europa på det område, siger Anders Westerberg til Politiken. Han mener, at udviklingen er blevet understøttet af Schengenaftalen, der giver mulighed for frit at bevæge sig over Schengenlandenes grænser.

Dansk Folkeparti raser:

VK haster 20.000 statsborgerskaber igennem inden sommer

Af Karsten Holt

Venstre og Konservative har stik imod Dansk Folkepartis berettigede forventninger til den nye regering besluttet at haste yderligere 20.000 danske statsborgerskaber igennem inden sommerferien.

VK-beslutningen har chokeret Dansk Folkepartis folketingsgruppe - og ikke mindst partiets ordfører på området, Søren Krarup.

- Jeg betragter VK-regeringens skrækkelige beslutning som en særdeles uvenlig handling. Ikke alene mod det danske folk, men så sandelig også mod regeringens parlamentariske grundlag, Dansk Folkeparti.

- Jeg og min partifælle i Indfødsretsudvalget, Jesper Langballe, har løbet storm dels mod ministeren, dels mod vore kolleger i udvalget, men foræves, siger Søren Krarup.

- Vi havde måske til nød kunnet acceptere, at Venstre ville gennemføre det lovforslag på 7.551 personer, der lå som en arv fra den tidligere regering, men at man så tillader sig at haste yderligere to indfødsretsforslag igennem inden sommerferien med yderligere ca. 12.000 fremmede, er direkte uanstændigt, når man betænker, at der officielt i regeringens nye udlændingespil netop opereres med stramninger.

Venstres søgte forklaring

De tre lovforslag fremsættes angiveligt under hensyntagen til et forlig - kontorcirkulæret-, der blev indgået i april 1999 mellem den daværende regering og V samt CD, SF og Enhedslisten. Venstre ønsker i dag at respektere dette forlig og mener derfor først at kunne gennemføre de af vælgerne efterspurgte stramninger efter den 1. juli 2002.

- En temmelig søgt forklaring, siger Søren Krarup. For selvfølgelig står der intet i kontorcirkulæret om, at man inden for en bestemt periode er nødt til at køre så og så mange tusinde fremmede igennem møllen. At Venstre kan finde på at komme med en sådan mærkelig forklaring gør, at man berettiget kan spørge sig selv om, hvorvidt man kan stole på Venstre i denne sag.

Søren Krarup har i mange år beskæftiget sig indgående netop med hele indfødsretsproblematikken og

Foto: Scanpix

Dansk Folkepartis indfødsretsordfører, Søren Krarup er blevet chokeret over den lemfældige måde, hvorpå statsborgerskaber i flæng tildeles fremmede.

understreger, at det har rystet ham nu som medlem af Indfødsretsudvalget at være vidne til, hvor lemfældigt sagerne behandles, og i hvor høj grad dette er i modsætning til, hvad der var Grundlovens intention med indfødsretten. Søren Krarup siger:

- Da N.F.S. Grundtvig som formand for Indfødsretsudvalget den 22. marts 1850 forelagde en lov, der gav indfødsret til 10 fremmede, var det en selvfølge, at det drejede sig om personer, der talte dansk, var dansk gift og i øvrigt havde erhvervet ejendom og agtelse. Desuden var der rigelig tid til at tage stilling til hver enkelt sag og nøje granske personernes baggrund.

- Oprindeligt var det den enevældige konge, der gav fremmede ret til at bosætte sig i landet og blive danske, eftersom det var hans eget land, som han ikke ønskede fremmedgjort. Da den første lov om indfødsret kom i 1776, udtalte Ove Høegh-Guldberg de fornemme ord, at landets børn skal nyde landets brød.

- Med Grundloven skærpede man omsorgen for indfødsretten ved i § 54 at fastslå, at ingen udlænding kan erholde indfødsret uden ved lov. Meningen med denne paragraf var naturligvis at understrege, at indfødsretten er afgørende og intimt forbundet med et folks mulighed for at bestå.

Men du finder det altså relevant at inddrage historien?

- Ja, fordi det er afgørende, at Folketinget ikke omgås indfødsretten letsindigt. Det er derfor katastrofalt, at man i mange år har kastet dansk statsborgerskab i grams til ca. 15.000 fremmede om året. Jeg er faktisk lige ved at kalde det for grundlovsbrud.

- Der er i hvert fald under alle omstændigheder tale om en eklatant krænkelse af ånden bag og meningen med den nuværende Grundlovs § 44. Der må ikke gives indfødsret i sådanne mængder, at man ikke grundigt kan undersøge hver enkelts forhold. Man må stille sådanne krav til ansøgerne, at det godtgøres, at de er værdige til at blive danske statsborgere.

Forræderi mod Grundloven

Men under de nuværende forhold er det vel fuldstændig umuligt at undersøge den enkelte ansøgers personlige forhold?

- Netop, og det er desuden her, jeg ser grundlovsbruddet i og med, at man jo reducerer Folketinget til et gummistempel. Hver enkelt meddelelse skal gives ved lov og ikke administrativt. Og du ved, at vi naturligvis ikke har mulighed for at tage stilling til hvert enkelt af de mange tusinder af navne, vi bliver repræsenteret for. I realiteten kan vi kun vurdere 45 personer, der er udtaget til de såkaldte samrådslistor.

- Her er der tale om personer, der for eksempel har begået kriminalitet eller ikke taler dansk, og som derfor gøres til genstand for en mere indgående behandling. Men med hensyn til de resterende tusinder er Folketinget reduceret til et rent ekspeditionskontor, og Grundtvig havde næppe kunnet genkende de regler for indfødsret, han selv var med til at gennemføre, og som han anvendte, da han i 1850 gav indfødsret til 10 personer, man på forhånd havde et nøje kendskab til. Derfor er der for mig

heller ingen tvivl om, at Grundlovens fædre ville have betegnet den nuværende skødesløse og lemfældige omgang med statsborgerskaber som et åbenlyst forræderi mod både Grundloven og Fædrelandet.

Men for nu at vende tilbage til nutiden; hvad bør regeringen efter din opfattelse gøre?

- Valget den 20. november var udtryk for vælgerens utilfredshed med blandt andet den katastrofale måde, den daværende regering forvaltede sin udlændingepolitik på. Derfor mener jeg, at den nuværende regering må gøre sig klart, at der har været tale om et systemskifte, og at den derfor ikke kan være bundet af tidligere forlig, som er indgået med tidligere regeringer.

- Naturligvis skal man overholde sine aftaler. Men forholdet er jo, at Indfødsretsloven er en lovgivning, og selvfølgelig kan et Folketing ikke binde et kommende Folketing vedrørende en ny lovgivning. Det ville jo svare til, at et folkeskoleforlig skulle binde den efterfølgende regering til at lave fuldstændig samme lov og ville dermed være en enestående foragt over for Folketingets lovgivende magt.

Men Dansk Folkeparti vil vel give regeringen kamp til stregen?

- Naturligvis er det en hån mod befolkningen, hvis ikke regeringen i sin lovgivning tager valgresultatet til efterretning. Derfor vil Dansk Folkeparti da også gøre alt, hvad der overhovedet står i vores magt for at få bremset lovforslagene, der er udtryk for en abstrakt tænkende elites ideer, og som hverken er i samklang med befolkningens ønsker eller Folketingets nye sammensætning.

Hvor går grænsen efter din opfattelse for, hvor mange indfødsretssager, Folketinget kan håndtere om året?

- Det er klart, at man ikke ordentligt kan undersøge flere tusinde menneskers personlige forhold. Det er os, altså Folketinget, der skal undersøge det, og antallet af ansøgere kan derfor ikke være særlig stort. Derfor vil vi i Dansk Folkeparti arbejde for, at en lov om indfødsret ikke må rumme mere end 500 navne. Og så skal der være det helt håndgribelige kriterium, at det er et spørgsmål om tid. De første 500, der søger, skal undersøges af Folketinget, når embedsmændene har godkendt deres ansøgninger. Flere end 500 ansøgninger pr. lov kan man efter min mening ikke samvittighedsfuldt undersøge i Folketinget.

- Jeg må én gang for alle slå fast, at det er Folketingets opgave at lovgive om tildeling af indfødsret. Det kan aldrig tillades, at lovgivningsmagten uddelegeres til embedsmændene, siger Søren Krarup.

Ole Sohn var i 1988 på besøg hos sin partikammerat, DDRs daværende diktator, Erich Honecker. Sohn var på dette tidspunkt formand for Danmarks Kommunistiske Parti. Da Muren faldt skyndte Ole Sohn sig hændervridende at rende over i SF, hvor han blev modtaget med åbne arme. I dag er han folketingsmedlem.

Påvirkning fra Øst

Af Karsten Holt

Aktivnye Meropriyatia var den russiske betegnelse for den fordækte påvirkningsproces, der i årene inden Murens fald af de kommunistiske regimer i Østeuropa førtes mod vore politikere, medier og i det hele taget mod den danske offentlige mening. Der var tale om en koordineret propagandamæssig indsats, som fandt sted i en periode, hvor den fredelige sameksistens mellem øst og vest havde sin blomstringsperiode.

Dr. jur. Ole Hasselbalch beskriver i sin bog »Den stille krig», hvordan det ubemærket lykkedes Sovjetunionen og KGB at få det danske toneangivende establishment til at udtrykke skepsis og i mange tilfælde direkte modvirke den vestlige verden og vore allierede partnere. Forfatteren redegør detaljeret for den idealistisk prægede blåøjethed, der var kendetegnende for såvel institutioner som medier, og som bevirkede, at mange lod sig gøre til redskaber – nyttige idioter - i et totalitært systems tjeneste. Både direkte ved aktivt at samarbejde og indirekte ved at nægte enhver imødegåelse af propagandastrømmen fra øst.

Bogen tager sit udgangspunkt i det sikkerhedspolitiske skred, som skete i 1980'erne, og beskriver det åndelige klima, påvirkningsprocessen udnyttede, herunder ungdomsoprørets holdninger, hvoraf væsentlige dele efterhånden blev officiel politik. Med dokumentation fra tidligere utilgængelige arkiver inviterer Ole Hasselbalch

endvidere læseren til at erfare mere om opbygningen af det efterretningsapparat, der sattes ind mod Danmark, og om hvordan infiltrationen af vore organisationer og institutioner foregik bag offentlighedens ryg.

Det er eksempelvis skræmmende at erfare, at selv DR tog kontakt til det østtyske udenrigsministerium, til hvilket det var en fornøjelse for generaldirektøren at kunne meddele, at man havde til hensigt at danne ideologisk modvægt til den borgerlige presse. Uden tvivl har østtyskerne gnedet sig i hænderne, og måske er dette forklaringen på, hvorfor DR stadig har en på mange måder udpræget antivestlig og venstreorienteret dagsorden.

Andre langtidsvirkninger er det syn på omverdenen, der stadig præger det officielle Danmark.

Påvirkningsprocessen var således ingenlunde ørkesløs. Selv i vore dage, over ti år efter Murens fald, er konsekvenserne af den sovjetiske indsats mærkbare og udslaggivende for den måde mange af vore meningsdannere tænker på.

Ole Hasselbalch er juraprofessor og har skrevet en lang række bøger. Han deltog i sin tid i bestræbelserne på at modvirke øst-offensiven og bistår i dag med opbygningen af erhvervsuddannelser i Rusland, hvor han i 2000 blev hædret med et æresprofessorat.

Ole Hasselbalch:
»Den stille krig«
264 sider – kr. 298
Forlaget Holkenfeldt

Af Karsten Holt

Omgivet af det azur-blå Middelhav ligger Cypern syd for den tyrkiske kyst og byder sig til for solhungrende og historisk interesserede turister. Der er tale om én ø. Men øen er delt i to verdener - en sydlig kristen del og en nordlig muslimsk del.

Begge steder er der de præcist samme betingelser for velstand: Nøjagtig de samme indbydende bade-strande, nøjagtig de samme klimatiske forhold. Nøjagtig den samme storslåede natur. Men alligevel har øen udviklet sig dramatisk forskelligt efter at grænsedragningen blev en realitet:

Mod syd, hvor kristne grækere udgør flertallet har udviklingen været imponerende. Her blomstrer velstanden.

Mod nord, hvor muslimske tyrkere er i flertal, hersker der elendighed og stagnation. Her venter der besøgende et nedslående syn, for udviklingen er gået i stå, som en tidligere dansk FN-soldat konstaterede, da han efter 20 år genså området. Bortset fra etableringen af et lyskryds var intet forandret. Murbrokkerne lå der stadig som minde om en borgerkrig, der sluttede for knap 30 år siden.

Med forhandlingerne om en endelig løsning af Cyperns fremtid ser det dog nu ud til, at der er ved at komme en længe ventet dialog mellem øens tyrkere og grækere i stand. Det er blandt andet ønsket om gevinsten af et fremtidigt EU-medlemskab, der motiverer parterne. For første gang har man de gamle fjender, den tyrkisk-cypriotiske leder, Rauf Denktash og den græsk-cypriotiske leder, Glafkos Clerides, aftalt møder.

De aldrende mænd, der i barneårene gik i samme skole for senere at blive fjender, står således nu ansigt til ansigt i et sidste forsøg på at komme i dialog med hinanden.

Fri af kolonistret

Efter en langvarig uro og lange, komplicerede forhandlinger lykkedes det i 1960 for Cypern at opnå selvstændighed fra det britiske kolonistyre, der siden det 19. århundrede havde administreret øen. Et af kravene fra britisk side var, at begge befolkningsgrupper skulle ligestilles, selv om grækerne udgør 78 procent af øens befolkning. Ved hjælp af en veto-ret til tyrkerne søgte man at imødegå de tyrkiske bekymringer om en egentlig græsk annektering af øen. Desuden havde Cyperns første leder og frigører, den græsk-cypriotiske Ærkebiskop Makarios ikke noget ønske om en forening - Enosis - med

Cypern: To verdener - den kristne og den muslimske

Foto: Scampix

Grækenland.

Imidlertid forsøgte nationalistiske kræfter på begge sider at underminere Makarios' politik, og efterhånden opstod der kampe mellem tyrkiske og græske militser. Fra tyrkisk-cypriotisk side fremkom der allerede før øens uafhængighed krav om en egentlig etnisk opdeling efter Dean-Acheson-linien og selvstændighed for tyrkerne. Græsk-cyprioterne nationalistiske EOKA-milits svarede igen med afbrændinger af tyrkiske landsbyer og andre former for terror.

Da en højreorienteret militærjunta i 1967 tog magten i Grækenland og ivrigt støttede den græsk-cypriotiske EOKA-milits, fik Makarios problemer med at bevare præsidentmagten, men bakket op af et flertal af cyprioter holdt han skansen indtil 1974, hvor han blev tvunget på flugt. Grækerne placerede i stedet en marionetfigur og tidligere EOKA-terrorist på præsidentposten.

Tyrkerne iværksatte samme år Operation Attila og landsatte 50.000 tyrkiske soldater, der besatte nordøen. Cyperns to nationaliteter deltes herefter af den grønne linje, der i modsætning til, hvad navnet antyder er et uigennemtrængeligt, goldt ingenmandsland bestående af pigtråd og afspærringer.

Tyrkernes invasion blev et skoleek-

Foto: Scampix

Cyperns præsident Glafkos Clerides (th) mødes med sin gamle fjende, tyrkernes leder Rauf Denktash.

sempel på brutalitet og i åbenlys strid med internationale konventioner, der garanterede et forenet Cyperns selvstændighed. Argumentationen for invasionen var den samme, som den Hitler anvendte, da han i 1939 invaderede Tjekkosllovakiet for at agere beskytter for det såkaldt undertrykte tyske mindretals rettigheder.

Etnisk udrensning

I en storstilet etnisk udrensning lykkedes det tyrkerne at forflytte over 200.000 grækere fra den nordlige - og, i ressourcemæssig henseende, rigeste del. De Forenede Nationer stationerede på den baggrund trop-

den selvudrømte nordcypriotiske republik (TRNC), der ikke anerkendes af andre end Tyrkiet, og den græske del er da også til at føle på: Indkomsten pr. indbygger var sidste år svarende til 4.000 US-dollar i den muslimske del, mens den i syd var 14.000 US-dollar, uagtet tyrkerne som

FN-soldater stopper - i 1996 - græsk-cypriotisk demonstrationer, der forsøger at krydse den grønne linje

nævnt overtog den mest frugtbare del af øen.

Inflationen i nord er markant med 50 procent om året, og næsten ingen produktionsvirksomheder fungerer

normalt. Det skal på den baggrund tilføjes, at mange lokale tyrkere er klar over situationens alvor, men undertrykkelse og terror fra den tyrkiske stats side hindrer oppositionen i at komme til orde. Således arresteredes for nyligt en lærer, der havde vovet at kritisere forholdene, for øjnene af sine elever midt i en time.

Cypern og EU

Iagttagere hæfter sig ved, at fremtiden for øen afhænger af, hvorvidt det kan lykkes USA at lægge det fornødne pres på Tyrkiet, således at forhandlingerne om en genforening ikke bremses. Bliver de det, vil Cypern formentlig alligevel kunne indlemmes i EU, fordi landet overholder økonomiske og juridiske kriterier for optagelse. Der vil derfor kunne opstå den paradoksale og barokke situation, at Tyrkiet, et NATO-land, i realiteten vil komme til at holde en del af EU besat, idet man fra tyrkisk side har truet med at annektere nordøen, såfremt Cypern optages i EU.

Netop derfor er tilvejebringelsen af en løsning et speget problem. Såfremt Cypern optages i EU, regner Tyrkiet nemlig med, at landet fremover vil blokere for tyrkernes optagelse i EU, mens grækerne på den anden side truer med at blokere for hele øst-udvidelsen, hvis ikke Cypern optages.

De øvrige EU-lande bejestres heller ikke over udsigten til optagelse af et delt Cypern i unionen, og flere lande vil direkte modsætte sig en indlemmelse, med mindre øen genforenes.

Tilbage er der således at håbe på, at det tyrkiske styre, anført af premierminister Bülent Ecevit vil vise sig mere imødekommende over for tanken om et genforenet Cypern. Ikke mindst af hensyn til de mange af hans cypriotiske landsmænd, der er fortvivlede over underudvikling og korruption.

Hamid el Mousti, socialdemokratisk medlem af Københavns Borgerrepræsentation, prøver på sit bedetæppe marken af ude i Brøndby - men havde i skyndingen glemmt at tage Dansk Folkeparti i ed.

Foto: Scanpix

DF standser muslimsk gravplads

Af Rasmus Thor Hjort

Dansk Folkepartis nej til at stemme for en ekstrabevilling i Folketingets Finansudvalg, har sikret, at planerne om at anlægge en muslimsk gravplads på et større naturskønt område i Brøndby udenfor København er blevet standset indtil videre.

I første omgang blev planerne bremset af, at Københavns Kommune, der ejer grunden, ikke vil sælge den til muslimerne under markedsprisen, der er blevet anslået til op imod tyve millioner kroner. Det blev derfor besluttet, at en taksationskommission skal afgøre hvilken pris muslimerne skal betale for grunden.

Inden valget hævdede muslimerne imidlertid, at de kun rådede over tre millioner kroner. Den daværende radikale Kirkeminister Johannes Lebech gav derfor på egen hånd tilsagn om, at den danske stat ville betale den del af købssummen, som muslimerne ikke selv kunne betale. Men Lebech gjorde regning uden vært, for enhver ekstrabevilling skal godkendes af Folketingets Finansudvalg.

Og forsøget på at presse bevillingen igennem lykkedes da heller ikke. Da Folketingets Finansudvalg i efteråret 2001 behandlede sagen, afviste Dansk Folkepartis medlem af Finansudvalget, Kristian Thulesen Dahl, nemlig at stemme for ekstrabevillingen, og forlangte, at sagen blev behandlet i folketingsalen.

På grund af udskrivelsen af valget blev denne folketingsbehandling ikke til noget og efterfølgende har den nye Kirkeminister Tove Fergo afvist at lade statskassen betale. Men det var altså på grund af Dansk Folkepartis modstand, at skatteyderne slap for at betale millionbevillingen til den muslimske gravplads, og at den af samme grund indtil nu ikke er blevet til noget.

per til at holde befolkningerne adskilt - blandt andet store kontingenter danske soldater, som Danmark dog nu har trukket ud. De øvrige tropper patruljerer endnu, og situationen har siden 1974 været fastfrosset. Den grønne zonegrænse er lukket hermetisk, og Cypern stadig strengt etnisk opdelt.

Når man retter opmærksomheden mod det faktum, at det skulle tilkomme tyrkerne at bebo den rigeste del af øen, er det et underligt faktum, at det som nævnt mod syd er blevet en succes, mens det mod nord er en fiasko.

Ser man på baggrundene for dette mærkelige fænomen, tegner der sig et par mulige forklaringer: Den tyrkiske underudvikling kan have en delvis forklaring i tyrkernes systematiske forsøg på at kolonisere øen ved hjælp af tilflyttere fra fattige tyrkiske bjergegne, mens de oprindelige tyrkiske cyprioter i stort omfang har forladt øen på grund af mangel på jobs og dårlige sociale forhold. Korruptionen flourer, og desuden har tyrkerne - blandt andet ved at smugle uvurderlige arkæologiske skatte ud - ydet et væsentligt bidrag til at ødelægge øens kulturelle værdier og dermed den turistmæssige tiltrækningskraft.

Den økonomiske forskel mellem

Tre danske digtere fra tre tidsaldre enige om Islam

Af Martin Jacobsen

Det var en ulykke, at Muhammed fik sin egen psykose lavet om til en verdensreligion ... Jeg betragter den (Islam) som en historisk ulykke”.

Ordene er digteren Henrik Nordbrandts, og ingen nulevende dansk forfatter har et bedre kendskab til Islam. Gennem det meste af 1990'erne boede Henrik Nordbrandt i Tyrkiet og oplevede der, hvordan Islamisk fundamentalisme voksede frem. Vanvid, kalder Nordbrandt det. Flere kvinder bærer slør, Islamisk lov (sharia) indføres, imamskoler vinder frem, unge piger underlægges mødomskontrol osv. I 1993 omkom tre af Nordbrandts venner ved en mordbrand påsat af fundamentalister, hvor han også nemt kunne have været offer.

Islamiske fundamentalister bruger ifølge Nordbrandt villigt løgn og bedrag til at få magten. ”De bruger en særlig pasus i Koranen, som giver en troende muslim lov til at lyve, hvis det, han siger, fremmer religionen. Derfor afviser fundamentalisterne, at de vil indføre sharia – Koranen som lov – når de kommer til magten, fordi det vil stride imod den tyrkiske grundlov. Men alle ved, at de lyver”.

Islamiske fundamentalisme er ifølge Nordbrandt en international bevægelse, der skaffer sig kapital ved våbenhandel og narkotikasmugling, men også modtager penge fra Iran og Saudi-Arabien. I 1995 skønnede Nordbrandt, at terrororganisationen Hizbollah træner 500 børn i lejre i Østtyrki i at bruge våben.

Henrik Nordbrandt ser Islam selv som roden til fundamentalismen, fordi ”Koranen er Guds indiskutable ord”. I et interview med avisen Information sidste år undrede journalisten sig over, hvor mange udfald Nordbrandt hele tiden kom med mod Koranen, som han læser på arabisk. ”De, som fornægter vores åbenbaringer, skal brænde i ild. Så snart deres hud er blevet fortæret, vil vi give dem ny hud, så de virkelig kan få pinen at føle. Gud er stor og viis”, oversætter Nordbrandt fra Koranen.

Henrik Nordbrandt er bekymret for, at Europa undervurderer Islams fare. ”Det virker som om, Europa ikke er klar over, hvad der er ved at udvikle sig på dets eget dørtrin. I den

Karen Blixen (1885-1962), mest kendt for ”Min afrikanske farm” fra 1937, som skildrer hendes liv som kaffefarmer i Kenya. Blixen har været Danmarks bedste bud på en Nobelpris i litteratur i nyere tid.

Ludvig Holberg (1684-1754), har skrevet ”Jeppe på Bjerget”, ”Erasmus Montanus” og mange af de kendteste danske komedier, der spilles på Det kgl. Teater. Var professor på universitet og skrev på latin til hele Europa.

kristne verden tror man stadig, at Islam blot er en lidt anden form for kristendom. Intet kunne være mere forkert.”

Problemet ser Nordbrandt i Europas naivitet. ”Problemet er, at den vestlige verdens politikere er berømte for deres fejlvurderinger”. ”Europa er stort set uvidende om, hvad fundamentalisterne og fundamentalismen er”.

Nordbrandt trækker parallel til nazismen: ”Det er muligvis ikke god tone at sammenligne en af de store verdensreligioner med nazismen, men ligheden mellem de to fænomener er for iøjnefaldende til, at man kan forsvare at ignorere dem i den gode tones, eller for den sags skyld i tolerancens navn. Deres metoder til at vinde magt og de psykologiske mekanismer, der er deres drivkraft, er uhyggelig identiske.”

Derfor tror Henrik Nordbrandt heller ikke på et samliv mellem kristne og muhamedanere. ”Så kan muslimerne tale nok så godt dansk, de vil ikke kunne blive integreret i den danske kultur. Ikke hvis de tager

Koranens regler bogstaveligt. Det kan jeg ikke se.”

Islam og nazisme

Sammenligningen mellem Islam og nazisme gør også en anden af Dan-

Foto: Scampix

Henrik Nordbrandt, f. 1945, betragtes som en af Danmarks betydeligste lyrikere. Modtaget en lang række priser for sin digtning, i 2000 Nordisk Råds Litteraturpris. I mange år bosat i Tyrkiet.

marks store digtere, Karen Blixen. I marts 1940 var Karen Blixen i Berlin som reporter udsendt af dagbladet Politiken. Hun beskriver nazismens ideologi, og hvordan den besætter sindene i Tyskland.

Når Karen Blixen skal sammenfatte sine indtryk fra nazismens Tyskland, kan hun ikke finde andet sammenligningsgrundlag end Islam. "Af de foreteelser, som jeg i mit liv personlig har kendt til, er den, der kommer det nærmest, Islam, den muhamedanske verden og verdensanskuelse. - Ordet Islam betyder hengivelse, det er vel det samme, som det tredje rige udtrykker i sin håndsoprækning: Din i liv og død".

Blixen finder, at Hitlers "Mein Kampf" ligner kapitler i Koranen, og hendes tvivl angår ikke sammenligningen, men om det er Islam eller nazismen der er mest skadelig for menneskeheden: "Hvilken af de to mentaliteter, der er den farligste, er ikke godt at vide".

"Den muhamedanske verdensanskuelse har som nazismen en uhyre selvfølelse: Den rettroende står over alleantro", skriver Blixen, der også fra sin tid som farmer i Østafrika kendte Islam som religion. "Selv Islams forestilling om paradiset er skabt af en krigerfantasi, det er et ideal for en hær på march." - "Så længe I marcherer, må I underkaste

eder alle savn og bevare eder afholdende, prøvede, rede til kamp. Men når staden er indtaget, og vi er gået i lejr, saa bliver det hele noget helt andet."

Og så priser Karen Blixen den franske konge Karl Martel, som i 732 i slaget ved Poitiers fordrev muhamedanerne ud af Frankrig og tilbage syd for Pyrenæerne. For ellers kunne "kameldriverens lære måske være blevet statsreligion i London også og have fundet sig til rette med det gamle Norden".

Den falske lære

Danske digtere har langt tilbage i tiden gennemskuet Islam. Ludvig Holberg skrev i 1739 en række heltehistorier, hvor han portrætterer Muhammed. Som altid med Holberg stiller han knivskarpt på hykleriet og dobbeltmoralen. Muhammed førte et "skinhelligt levned", hvor han sagde ét og selv gjorde det modsatte.

Da Muhammed i begyndelsen ikke fik succes med at bruge ord, gik han over til sværdet ifølge Holberg. "Han greb til sværdet, idet han påstod, at Gud havde givet Moses og Kristus magt til at udføre mirakler, da han sendte dem til verden, men da menneskere fremturede med at foragte deres lære, havde Gud omsider sendt ham for med sværdet at tvinge vantroende til den rette tro. Han befalede derfor sine tilhængere, at de i stedet for at indlade sig i orddyster skulle kæmpe for Guds sag med sværdet i hånden, for at de kunne erhverve martyrkronen. Herfra kommer den tro blandt muhamedanerne, at de alle er udset til at kæmpe for troen, og at den kun kan udbredes med sværdet."

"Det at røve og plyndre blev udlagt som himmelske mirakler" skriver Holberg, som undrede sig over Islams succes. "Hvem skulle tro, at en lære, der har haft en så snublende start, kunne have en sådan fremgang og er blevet holdt ved lige og forsvaret med en sådan nidkærhed indtil disse tider?"

Holberg skildrer, hvorledes Muhammed i begyndelsen befaler sine tilhængere at vende sig mod Jerusalem i bøn, men senere ændrer det til Kaba'en i Mekka for at få araberne med sig. Og så tilføjer Holberg, at "han foretog denne forandring delvist af had til jøderne". Antisemitismen har således dybe rødder i Islam.

Ludvig Holberg skildrer levende, hvor løstagtigt at liv Muhammed førte. Han havde mange hustruer og kvinder, og som historiens store tyranner var han besat af mistænksomhed. Kravet om at kvinderne skulle

tildække deres ansigter og ikke må tale med andre mænd skyldes ifølge Holberg Muhammeds skinsyge, fordi han er bange for hustruerne skulle bedrage ham. Holberg sammenfatter det således:

"Af disse historier ses det, at Muhammeds hovedpassioner var ærgerlighed og løstagtighed, og at næsten hele Koranen kommer fra dem; thi det meste er skrevet ved forskellige lejligheder for at bortforklare en ond gerning, der stammer fra disse to laster. Heraf kommer det, at Koranen så ofte er selvmodsigende, og at hele den muhamedanske lære er én stor kæde af selvmodsigelser."

Ludvig Holberg kritiserer ikke bare Islam, men går også i diskussion med sin tids lærde i Oplysningstidens Europa, der forsvarede Islam. En professor i Holland, Monsieur Reland, havde i 1705 skrevet et værk, der vil vise, at Muhammeds lære er i overensstemmelse med den sunde fornuft. Men Holberg har ikke uden grund skrevet Erasmus Montanus og Jean de France, der gør grin med de intellektuelle. Om Monsieur Reland - 1700-tallets svar på nutidens eksperter og forskere, der altid er parat til at forsvare Islam - skriver Holberg: "Denne grundlærde mand kan sige, hvad han vil til den muhamedanske læres forsvar - man behøver blot at læse Koranen for at blive overbevist om, at det meste af, hvad den indeholder, er fantasifostre i en drømmers og forvirret mands hjerne."

Endelig sammenligner Holberg Kristus med Muhammed:

"Kristi ankomst blev forud spået af mange profeter, Muhammeds af ingen. Kristus udførte, selv efter hvad hans fjender sagde, mange mirakler, Muhammed udførte, selv efter sin egen beretning, ingen. Kristus har forudsagt adskilligt, der siden er indtruffet, Muhammed har intet forudsagt. Kristus har erklæret, at hans rige ikke er af denne verden, Muhammed derimod banede sig vej til et verdsligt kongedømme med sværdet i hånden. Kristus prædikede kors og genvordighed for sine tilhængere, Muhammed lovede verdslig ære og højhed. Kristi paradiset er åndeligt, Muhammeds kødeligt, Kristus befaler sine tilhørere at ransage hans ord, Muhammed holder sine tilhængere i dyb vankundighed. Kristi lære er udbredt ved martyrium og lidelse, Muhammeds med sværdet. Kristus er genopstået fra de døde, Muhammeds grav og ligkiste ses endnu i Medina. En kristen har derfor utallige beviser på sin tros rigtighed, endog fra sine fjenders skrifter, mens muhamedanerne ikke kan sige andet end: "Sådan har Muhammed sagt det."

Fællesskab og hjerneføde holder mig i gang

Af Pia Riedel

Trods en hård opvækst har Hedwig Jensen aldrig mistet livsmotet. Hun har lige rundet de 90 år og har kun få rynker. Hjerneføde, familie-sammenhold og troen på Gud er nogle af de ting, der har holdt Hedwig Jensen i gang.

Hedwig Jensen har netop rundet de 90 år, men har stadig sin gang på diverse kræmmermarkeder. Det har hun haft i 23 år.

- Det er først og fremmest fællesskabet, der trækker. Her kan man tale om alt og få sig et godt grin, siger Hedwig Jensen.

I mange år solgte hun hjemmefabrikerede puder. De gik som varmt brød, fordi pudestykkerne kom fra USA. Hedwig Jensen kan ikke længere se at sy, men det forhindrer hende ikke i at gå på kræmmermarkedet, så længe kræfterne rækker.

- Der er dog kommet færre af dem, kræfterne, fortæller hun, men jeg holder mig i gang. Jeg har et stort hus, som skal passes. Til det har jeg kun én times rengøring hver anden mandag. Der er meget at se til, men heldigvis har jeg fire pragtfulde døtre, som hjælper mig med det praktiske. Desuden har jeg en logerende, Alfred, som ordner haven og kører mig, når jeg skal købe ind.

Hedwig Jensens positive livssyn er utroligt, når man tænker på det slid-somme liv, hun har haft. Som 5-årig kom hun på børnehjem, og kort tid efter blev hun kørt til en gård for at arbejde. Det var hårdt for så lille en pige, men det værste var dog, at hus-

Foto: Hans Skaarup

faderen var ond mod dyr. En dag piskede han en hest til døde, og det glemmer Hedwig aldrig. Derfor ville hun ønske, hun havde energien til for eksempel at kæmpe dyrenes sag - specielt set i lyset af den nylige debat om de forfærdelige hestetransporter.

Hedwig Jensen udstråler en beundringsværdig vitalitet og livsglæde. Hun siger, det blandt andet skyldes hendes tro på Gud.

- Det er simpelthen bare om at leve. Jeg takker Gud for hver eneste dyrebar dag her på jorden. Jeg takker ham, fordi jeg er til. Når man har prøvet at være så alene, som jeg var gennem min barndom og ungdom, så er der kun Gud at tro på. Jeg har lært at fokusere på de positive oplevelser frem for de negative, og jeg ser det gode i mennesket trods eventuelle fejl.

Hedwig Jensen har været medlem af Dansk Folkeparti siden stiftelsen af partiet i 1995 og har i mange år været politisk aktiv.

- Dansk Folkeparti har ret i, at man ikke skal rutte med pengene. Man skal støtte dem, der virkelig har behov for det. Men folk må også selv gøre en indsats. Mange mennesker bliver ensomme på deres ældre dage, fordi de ikke søger andre menneskers

fællesskab - for eksempel ved at melde sig ind i en forening. Samtale er ren hjerneføde, som ingen mennesker kan undvære, mener hun og fortsætter:

Som tak for en stor indsats for Dansk Folkeparti mødte Birtne Skaarup op med blomster til Hedwig Jensens på hendes 90-års fødselsdag.

- Tidligere deltog jeg i politiske møder og delte partimateriale ud på kræmmermarkederne. Jeg har aldrig været bange for at sige min mening, men somme tider har det kostet dyrt. Men jeg fortryder ikke. Det er vigtigt, man tør stå frem og desuden bruger sin sunde fornuft. Derfor kan jeg godt lide Dansk Folkepartis ligefremme tone. Her bliver intet pakket ind i pænt papir.

- Dansk Folkepartis store fremgang ved valget glædede mig. Det er nye tider, hvor vi skal værne om Danmark og sørge for ikke at blive indlemmet for meget i EUs store bureaukrati. Jeg ønsker, at landet skal bestå af danskere, tilføjer Hedwig Jensen.

Mødet med Hedwig får én til at tænke på, hvordan hun dog kan holde sig så åndsfrisk. Selv rynker har hun misundelsesværdigt få af.

- Regelmæssig hjerneføde, familie-sammenhold og troen på Gud er det, der holder mig i gang. Og det med rynkerne er ikke nogen hemmelighed. Dem har jeg også solgt på kræmmermarkederne, smiler Hedwig Jensen.

Navn: Hedwig Jensen
Bopæl: Åbyhøj ved Århus
Alder: 90 år
DF: Medlem af DF siden starten i 1995
Erhverv: Selvlært syerske
Fritidsinteresser: Ser politisk stof på tv og går på kræmmermarkeder

Udlændinge tegner sig for halvdelen af alle bankrøverier

Af Søren Espersen

Gangstere fra Øst- og Sydeuropa, gherboende udlændinge og unge 2. generationsindvandrere tegner sig for over halvdelen af samtlige bankrøverier i landet.

Det fremgår af politiets egne tal, som afsløres i det seneste nummer af tidsskriftet Finans & Samfund.

Vicepolitiinspektør Ove Dahl, der leder Københavns Politis røveriafdeling og som har ansvaret for opklaringen af de røverier, der begås mod pengeinstitutter i København, siger

til bladet, at han ser en tendens i retning af, at flere og flere udenlandske røvere søger mod Danmark for at skaffe kontanter

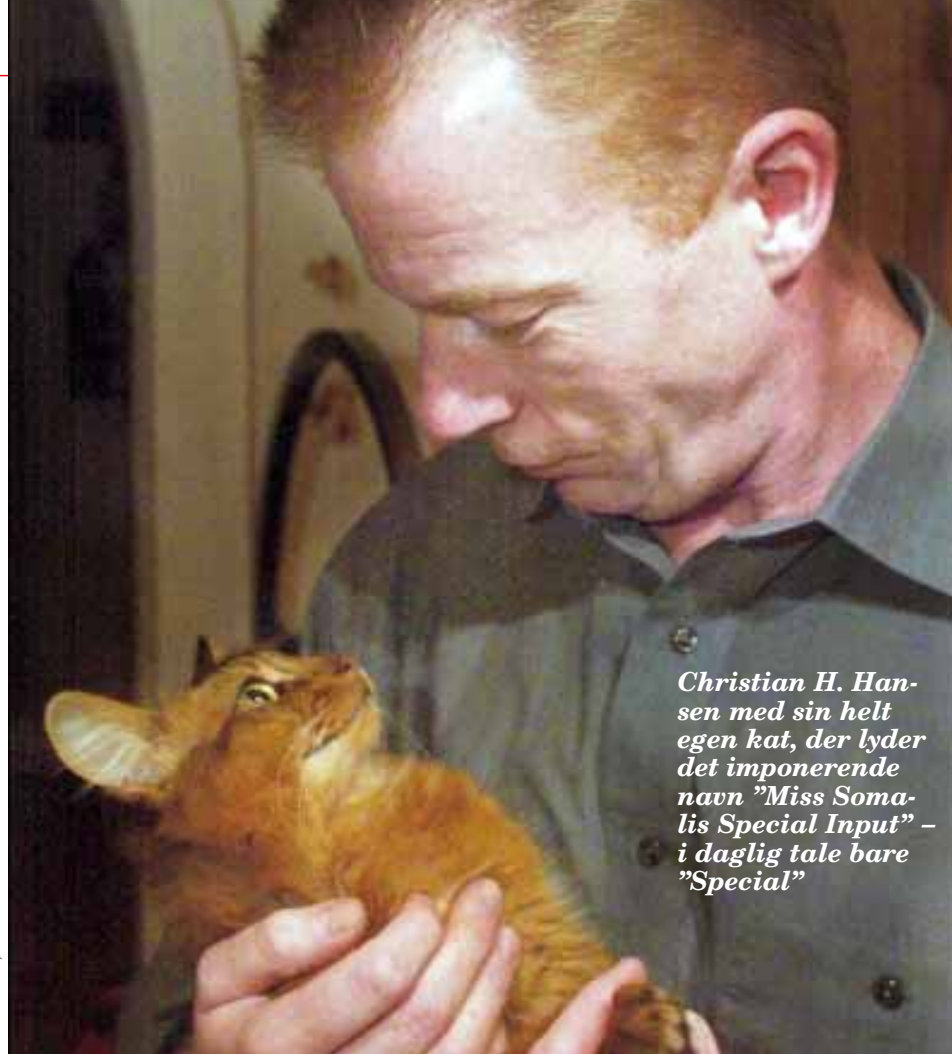
- De ved, at sikkerheden herhjemme ikke er den samme som eksempelvis i Frankrig, og de er klar over, at straffen herhjemme er betydelig lavere. Det fremgår af de udtalelser, de kom med under afhøringerne, siger Ove Dahl.

Også bander fra de baltiske lande krydser grænsen i stigende tal, og Ove Dahl udtrykker frygt for, at den bølge af omrejsende gangsterbander,

som i de seneste år har været på spil i Tyskland, i stigende grad vil forsøge sig i Danmark.

Herboende udlændinge tegner sig for andre røverier, og så står bander af unge 2. generationsindvandrere også for en del røverier.

- Der er tendens til, at røverne bliver yngre og yngre. Hvor det tidligere var almindeligt at indlede en kriminel løbebane med butik-, cykel- og biltyverier, ser vi i dag helt unge for første gang, når de tages for bankrøveri, siger Ove Dahl til Finans & Samfund.

Christian H. Hansen med sin helt egen kat, der lyder det imponerende navn "Miss Somalis Special Input" – i daglig tale bare "Special"

DF udpeger Folketingets første ordfører for dyrevelfærd

Af Rasmus Thor Hjortd

Som en konsekvens af den betydning, Dansk Folkeparti tillægger dyrevelfærd, har partiet - i øvrigt som det første parti nogensinde - udpeget en ordfører for området. Det bliver således formanden for Fødevareudvalget, Christian H. Hansen, der fremover i første række skal kæmpe for, at samfundet behandler dyr ordentligt.

Christian H. Hansen, hvorfor mener du, at der er behov for en særlig ordfører for dyrevelfærd?

- Fordi der i de senere år har været alt for mange eksempler på, at dyr ikke bliver behandlet ordentligt. For nylig så vi de forfærdelige TV-billeder fra nogle hestetransporter til Syditalien, hvor hestene udsattes for grov vanrøgt. Jeg blev ganske enkelt rygende rasende, da jeg så billederne, og jeg mener, at der skal slås hårdt ned på den slags mishandling. Forhåbentlig vil jeg som ordfører for dyrevelfærd kunne være med til at skabe større opmærksomhed om problemerne.

Har myndighederne efter din opfattelse ikke taget problemerne tilstrækkelig alvorligt hidtil? Vi har jo allerede en dyreværnslov?

- Det er rigtigt, at dyreværnslovens paragraf 29 handler om, at folk, der kendes skyldige i dyremishandling, kan fratages retten til at eje eller arbejde med dyr. Men enten er paragraffen for slap, eller også håndhæves den ikke korrekt. I hvert fald anvendes den alt for sjældent. Og netop derfor har Dansk Folkeparti her i januar foreslået en total revision af hele dyreværnsloven, så den kan gøres mere tidssvarende. F.eks. anbefaler vi stramninger i reglerne for transport og slagtning af dyr, ligesom en større politimæssig indsats på området og lovpligtig forbrugerinformation ved køb af kæledyr ville være gavnlig. Desuden mener jeg, at kæledyr skal have samme beskyttelse som husdyr i dyreværnsloven.

Opret dyreværnspoliti

- Det allerbedste ville måske være at oprette et særligt dyreværnspoliti, der udelukkende skal beskæftige sig med vanrøgt og dyremishandling, og som har hjemmel til at tvangsfjerne dyr, der vanrøgtes. Præcis som man også tvangs fjerner børn, der bliver dårligt behandlet. Og så kunne f.eks. Dyrenes Beskyttelse, der jo alle-

rede har ekspertisen, få opgaven med at finde nye familier til dyrene.

Hvor udbredt mener du egentlig, at problemerne med vanrøgt er?

- Som mangeårig fødevareordfører og formand for Folketingets Fødevareudvalg ved jeg, at langt de fleste landmænd elsker deres dyr og ikke kunne drømme om at behandle dem dårligt. Men netop for deres skyld er det vigtigt at slå ned på de få brodne kar, så de ikke ødelægger det for alle de andre, der behandler deres dyr som man skal. Også af den grund er det vigtigt, at myndighederne griber ind mod de skruppelløse forbrydere, vi så i TV-udsendelsen om hestetransporter, så befolkningen ikke får det indtryk, at alle dyreeksportører er samvittighedsløse - for sådan er det langt fra.

- Om kort tid skal jeg mødes med Justitsministeren, og det er mit indtryk, at Venstre og Konservative er positive overfor en stramning af dyrlægenes pligt til at anmelde vanrøgt. Dyrlægerne er måske nogle gange bange for at miste kunder og kan derfor måske være tilbøjelige til ikke at anmelde mildere tilfælde af vanrøgt. Men det bør de altid gøre.

Hvordan ser du på dyreforsøg?

- Jeg mener helt afgjort, at Danmark bør gå i front i Europa for at skabe bedre forhold for forsøgsdyrene. Det er tankevækkende, at vi i Danmark årligt anvender 3-400.000 dyr til forsøg, og jeg synes, at vi altid bør spørge os selv, om der kan findes alternativer til dyreforsøg, og hvordan vi sikrer, at forsøgsdyrene udsættes for mindst mulig ubehag. Desuden trænger vi til en offentlig debat om, hvad dyreforsøg egentlig går ud på, så vi bedre kan skille de mange rygter fra fakta.

Har du fået nogle reaktioner fra landmændene, efter at du er blevet udpeget til ordfører for dyrevelfærd?

- Ja, der er mange landmænd, der har ringet til mig, og de har været meget positive overfor, at Dansk Folkeparti gerne vil sætte dyrevelfærd på dagsordenen, netop fordi de er kede af, at de få brodne kar ødelægger det for de mange.

Ingen kan være i tvivl om, at du er dyreven - men hvor mange dyr har du egentlig selv?

- Tre. Min kone Lisbeth og jeg har hver en kat, som er vores helt egen - og så har vi en tredje kat, som vi er fælles om! Jeg er nemlig en stor katteven og ville egentlig gerne have flere, men det har jeg desværre ikke tid til. Dyr er jo ligesom børn, de skal passes og plejes og holdes af, og derfor skal man aldrig anskaffe sig flere dyr, end man kan overkomme. Det er jo levende væsener!

Af Mogens Camre

Overgangen til euroen gik strålende, melder Bruxelles. Over al forventning. Centralbanken er glad. Kommissionen er glad. Men euroen er ked af det. Den falder, fordi ingen har tillid til den, og i finansverdenen er tillid uhyre vigtig. I skrivende stund er den kun 0,86 US-dollar værd. Den startede ellers så godt i sin tid med en kurs på 1,18 US-dollar.

Det vi har oplevet i de første par uger af 2002 var en pengeombytning. En meget omfattende pengeombytning ganske vist, i hele 12 lande på én gang, og selvfølgelig kan de europæiske borgere og erhvervsfolk hurtigt udskifte deres nationale penge med de nye mønter og sedler. Men det, der er gået godt og effektivt, er kun en pengeombytning.

Det ville være forkert at påstå, at der ikke er fordele ved at have ens sedler og mønter i EU. Det er meget lettere, at man ikke skal veksle, når man rejser i EU, og det er også lettere at sammenligne priser, når man ikke behøver en lommeregner for at finde ud af, hvad en vare koster i ens egen valuta.

Her vil euroens tilhængere gerne stoppe diskussionen, for hertil kan alle være med.

Men det er slet ikke det, euroen handler om. Euroen er ikke indført for at lette turisternes valutaveksling og ej heller fordi erhvervslivet har problemer med at regne i forskellige valutaer.

Magten til Bruxelles

Euroen er indført for at skabe et forenet Europa og for at flytte magten over medlemslandene til Bruxelles. Det kan tilhængerne ikke lide, at vi siger højt, og derfor prøver de at bilde folk ind, at der slet ikke flyttes nogen magt, fordi – som de siger – vi har i forvejen slet ikke nogen selvstændighed, så derfor er der heller ikke nogen magt at flytte.

Så enkelt er det imidlertid ikke, og det vil jeg gerne prøve at forklare. Der er helt sikkert grænser for ethvert lands selvstændighed, og små lande har oftest de største begrænsninger i deres handlefrihed. Derfor kan ingen lande skalte og valte med deres økonomiske politik i almindelighed eller deres valutakurs i særdeleshed. Der er ikke frit valg på hylterne, og økonomien bevæger sig altid med en bestemt lovmæssighed.

Men det betyder ikke, at et land – heller ikke et lille land – er uden selvstændig indflydelse på sin egen udvikling. Tværtimod: som det klart

Foto: Scampix

Pengeombytningerne - men hvad så med

kan ses af EU-landenes meget forskellige udvikling, afgør et lands politiske og økonomiske kultur – alle de fornuftige eller ufornuftige beslutninger – hvordan dets udvikling bliver.

Her er vi netop ved euroens centrale problem. Indenfor et givet økonomisk område, det være sig et land eller en union, skal der være en meget præcis sammenhæng mellem alle dele af den økonomiske politik. De 12 lande, som er gået med i euroen, har afgivet al myndighed over deres pengepolitik, herunder valutakurspolitik og rentepolitik til Den europæiske Centralbank, men landene er meget forskellige og fører forskellige økonomiske politikker, som ikke passer til den fælles pengepolitik, som Den europæiske Centralbank fører. Derved bliver samordningen af det enkelte lands økonomiske virkemidler ikke optimal.

Det ved Kommissionen naturligvis godt, og derfor siger formanden, Romano Prodi igen og igen, at EU må have magten over landenes finanspolitik. Det har han senest understre-

Foto: Scampix

I Cannes Croisette Casino skulle de enarmede tyveknægte konverteres til euro. Det gik efter sigende smertefrit. Men det er slet ikke det, euroen handler om, skriver Mogens Camre

n gik godt euroen...

get i forbindelse med nytåret 2002, men det støder på modstand i Ministerrådet. Medlemsstaternes regeringer er i stigende grad klar over, at de ikke kan holde til, at Bruxelles også overtager magten over staternes skatter og offentlige udgiftspolitik, deres indkomstfastsættelse og udformningen af deres økonomiske og sociale strukturer – for så er der ingen stater mere, men en union, og regeringerne er ikke andet end lokale forvaltningsorganer.

Euroen har teknisk virket allerede fra fastlåsningen af kurserne, og de negative virkninger viser sig bl.a. i den betydelige inflation i en række deltagerlande. Eurostat (EUs statistikafdeling) oplyser at inflationen i 2001 var højest i Holland med 5,1 procent, Portugal 4,4 og Irland 4,0. Blandt de fire med lavest inflation er England og Danmark, som ikke er med i euroen.

Lige så alvorligt er det, at Tysklands og Portugals budgetunderskud nærmer sig faretruende til de tre procent, og landene står med advarsler

fra EU, fordi de er ved at nå den faregrænse, EU selv har fastsat i stabilitetspagten.

Én stat - én valuta

Hvis EU-området havde været én ensartet stat med én regering, ville situationen være en anden. Så ville der være en fælles, overordnet politik for hele staten, og den ville naturligvis have fælles valuta, ligesom dollaren er fælles valuta i hele USA. Men EU er ikke én stat og man kan ikke tvinge befolkningerne til at acceptere, at den skal blive det, fordi man har indført en fælles valuta, som ikke kan fungere uden skabelsen af en sådan stat.

Ja, men burde vi ikke bare acceptere, at der skabes en forbundsstat styret fra Bruxelles, sådan som eurokrater og flommeeuropæere kræver, så vi kan få styr på den økonomiske udvikling i hele EU? Svaret på det må blive et ubetinget nej, og det er der tre grunde til:

* For det første fordi de enkelte lande, selv i EU, har forskellig kultur og derfor forskellige økonomiske og sociale strukturer. I Danmark er 76,5 pct. af befolkningen i aldersgruppen 15-64 år i beskæftigelse. I Spanien er kun 52,3 pct. og i Italien kun 52,5 pct. af denne aldersgruppe i beskæftigelse. Produktiviteten i landene er ligesom nationalproduktet pr. indbygger selvfølgelig vidt forskellig. Det er hvert enkelt lands borgers frie ret at leve, som de vil og indrette sig, som de vil. Eurokraterne vil centralstyre alt og gøre os alle sammen til ensartede standardeuropæere, men den opgave vil aldrig lykkes.

* For det andet fordi overførsel fra national til central beslutningsmyndighed i Bruxelles for de allerfleste lande indebærer en forringelse af forvaltningens kvalitet. EUs lovgivning er ofte uforståelig indtil det absurde, selv Romano Prodi indrømmer, at hans administration ikke fungerer, de centrale politikker, landbrugspolitikken og strukturpolitikken virker i vidt omfang imod hensigten, og overalt er EUs omgang med penge præget af svig og svindel.

* For det tredje fordi demokratiet dør i en kæmpeunion, som har tæt ved 400 millioner mennesker, som taler 11 sprog – og om nogle år endnu flere mennesker og endnu flere sprog.

Baggrunden for euroens fald i forhold til dollaren er således de forældede strukturer i mange EU-lande, forkerte økonomiske politikker i andre og den deraf følgende mangel på vækst. Tyskland har nu 4,3 millioner arbejdsløse, og EUs arbejdsløshedsantal ligger gennem 15 år på cirka 17 millioner. Fra tredje-verdenslande strømmer hvert år mellem en og to millioner mennesker ind i EU – det øger ledigheden og skaber sociale konflikter, som EU ikke kan håndtere. Tyskland har endnu ikke overvundet den uhyre kraftanstrengelse, som genforeningen med Østtyskland er.

Forude truer en alt for hurtig indlemmelse i EU af op til ti nye ustabile lande, som ikke producerer ret meget af værdi, som har uerfarne centraladministrationer, korrupsion og høj kriminalitet – i takt med, at de optages i euroen, vil den falde yderligere.

Forfatningskamp på vej

Vil euroen så bryde sammen? Vil de velfungerende EU-lande finde ud af, at de ikke kan leve med, at deres pengepolitik er bundet sammen med de ikke-velfungerendes? Det tør jeg ikke spå om. Mest sandsynligt forekommer det, at der er så megen politisk prestige forbundet med euroen, at den lever videre med alle de negative følgevirkninger, den har. Det afhænger samtidig af den forfatningskamp, Europa står midt i. Den kommende regeringskonference vil blive retningsgivende for, hvilket Europa, flertallet af EU-lande vil satse på.

De politiske mål og midler flytter sig i disse år. Engang var det venstreorienteret at være EU-modstander. Nu er det venstreorienteret at være for EU. Socialisterne tabte kampen om verdensherredømmet. Nu tror nogle af dem, at tusindårsriget kan skabes ved at ødelægge nationalstaterne ved hjælp af EU-modellen.

Læs engang hvad Carsten Jensen, som kalder sig journalist og forfatter, skrev i Politiken den 6. januar i år:

”Jeg var i Frankrig ved nytårstid, da landet skiftede til den nye europæiske møntfod...Jeg åbnede min pung og så på de danske kroner, der lå mellem de nye euroer. Jeg regnede med, at de lå og rødmede af skam. Det gjorde de ikke. I stedet gjorde de noget andet. De stank. Normalt siger man, at penge ikke lugter, men disse mit Fædrelands mønter gjorde altså. De stank af sur komælk, fordærvet flæsk og Pia Kjærsgaards harske parfumer. De stank af gammelmodig nationalisme, hykleri og virkelighedsfornægtelse.”

DF-Hovedbestyrelse

Dahl, Kristian Thulesen	33-375102
Ebbesen, Carl Christian	33-375172
Gerstrup, Thomas	35-358805
Hansen, Chr. H	33-375105
Kjærsgaard, Pia, formand	33-375107
Kristensen, Kenneth	21-930093
Nielsen, Bente Vejrsø	97-404134
Nielsen, Poul Lindholm, org. nfm	66-138977 28-923776
Nødgaard, Poul	33-375110
Rossen, Dora	75-571411
Skaarup, Peter, pol. nfm	33-375113
Thomsen, Steen B., gen.sekr	33-375161

DF-Amterne

Bornholm: Katy Rømer	56-972740
Frederiksberg: Leif Jensen	33-241733
Frederiksborg: Ejner Rost	49-707083
Fyn: Niels V. Hansen	66-131609
Hovedstaden: Arvin Storgaard	39-295230
København: Bente Pedersen	44-491995
Nordjylland: Svend Erik Hansen	98-122366
Ribe: vakant	
Ringkjøbing: Bente Vejrsø Nielsen	97-404134
Roskilde: Finn O. Larsen	46-757728
Storstrøm: Michael Rex	33-375163
Sønderjylland: Christian Pedersen	74-671101
Vejle: Dora Rossen	75-571411
Vestsjælland: Ida Stabell	59-200076
Viborg: Morten Christensen	97-536968
Århus: Per Dalgaard	86-394880

DF-Folketingsmedlemmer

Brix, Colette, dfcolb@ft.dk	33-375103
Bøgsted, Bent, dfbenb@ft.dk	33-375101
Dahl, Kristian Th., dfkrtd@ft.dk	33-375102
Dalgaard, Per, dfpeda@ft.dk	33-375104
Dencker, Mikkel, dfmikd@ft.dk	33-375106
Dohrmann, Jørn, dfjdoh@ft.dk	33-375109
Fischer, Poul, dfpofi@ft.dk	33-375111
Frevert, Louise, dflofr@ft.dk	33-375114
Hansen, Chr. H., dfchhh@ft.dk	33-375105
Jespersen, Jette, dfjeje@ft.dk	33-375115
Kjærsgaard, Pia, dfcceb@ft.dk	33-375107
Knakkegaard, Anita, dfanka@ft.dk	33-375116
Krarup, Søren, dfskra@ft.dk	33-375117
Kristensen, Pia, dfpikr@ft.dk	33-375118
Langballe, Jesper, dfjela@ft.dk	33-375119
Larsson, Uno, dfunla@ft.dk	33-375120
Madsen, Aase D, dfaadm@ft.dk	33-375108
Madsen, Freddie H., dffrhm@ft.dk	33-375121
Nødgaard, Poul, dfpoun@ft.dk	33-375110
Skaarup, Birthe, dfbisk@ft.dk	33-375112
Skaarup, Peter, dfpesk@ft.dk	33-375113
Sørensen, Karina, dfkars@ft.dk	33-375122

Dansk Folkeparti, Christiansborg 33-375199
1240 København K. 33-937019
Fax: 33-375191
df@ft.dk
www.danskfolkeparti.dk

DF-Europa-Parlamentet

Mogens Camre, MEP
Bruxelles, telefon (+32) 22845205
telex (+32) 22849205
Strasbourg, telefon (+33) 388175205
telex (+33) 388179205

DF - Ungdoms hovedbestyrelse

Hjermind, Mette 27-323072
Jørgensen, Morten M. 98-881442
Kristensen, Kenneth (landsformand) 21-930093
Lambrecht, Kenneth P. (org.nfmd/kasserer) 33-375171
Messerschmidt, Morten. (pol. nfm) 28-266537
Dansk Folkepartis Ungdom, Postbox 2297,
1025 Kbh. K

DANSK FOLKEBLAD

Tidsskrift, udgivet af Dansk Folkeparti. 6. årgang, nr. 1 / Februar 2002. ISSN: 1397-3975. Ansv. redaktør: Søren Espersen. I redaktionen: Pia Riedel, Karsten Holt, Michael Rex, Anders Skjødt og Rasmus Thor Hjortd. Artikler og indlæg udtrykker ikke nødvendigvis Dansk Folkepartis synspunkter. Adresse: Dansk Folkeparti, Christiansborg, 1240 København K. tlf: 33-375199. Fax: 33-375191. www.danskfolkeparti.dk // df@ft.dk. Næste nr. udkommer 20. april 2002. Deadline for kalender o.l. er den 8. april. Layout: Cre8 Tryk: Nyhavns Tryk & Kopi Center.

*Vi ved, et fjeld kan sprænges,
og tvinges kan en elv,
men aldrig kan et folk forgå,
som ikke vil det selv.*

Steen Thomsen - Dansk Folkepartis første generalsekretær.

Foto: Birger Storm

Steen Thomsen udnævnt til DFs første generalsekretær

Dansk Folkepartis hovedbestyrelse har på sit møde i Fredericia vedtaget at udnævne 33-årige Steen Thomsen til DFs første generalsekretær. Der er således tale om oprettelse af en helt ny stilling inden for partiet.

Med oprettelse af generalsekretærfunktionen imødekommer hovedbestyrelsen et længe næret ønske fra DFs landsorganisation. Generalsekretæren vil rette hele sin opmærksomhed på partiets organisatoriske forhold landet over og være organisationen behjælpelig med at løse de mange opgaver, der stilles til en moderne organisation, der efterhånden har opnået en anseelig størrelse. Så ganske vist får generalsekretæren sin base på kontoret på Christiansborg, men vil i høj grad bruge sin tid ude omkring i landet til møder med DFs tillidsfolk.

Steen Thomsen vil som hidtil være hovedbestyrelsens sekretær. Herudo-

ver har Steen Thomsen fortsat som arbejdsområde at være ansvarlig for årsmødet, medlemsmøder m.v., lige som generalsekretæren skal have den daglige styring af økonomien.

Igennem knapt tre år har Steen Thomsen været ansat på Christiansborg som sekretariatschef og dermed yderligere varetaget ledelsen af folketingsgruppens ansatte. Funktionen som personalechef overtages fra marts af Steen Vejlgård Svendsen. Han er 37 år, og kommer fra en stilling som personalechef ved Group 4, en afdeling af Falck/Securitas. Tidligere har han været ansat 10 år i politiet, bl.a. som indsatsleder i Rigspolitiet.

Folketingsvalget, hvor DF-gruppen blev forøget fra 10 medlemmer til 22, har medført en yderligere tilgang af medarbejderstaben, som nu tæller 29 ansatte.

Ny og bedre vejledning til DFs by- og amtsrådsmedlemmer

Som en konsekvens af, at Dansk Folkeparti generelt blev styrket ved valgene den 20. november til by- og amtsråd, har hovedbestyrelsen vedtaget at forbedre servicen over for partiets by- og amtsrådsmedlemmer.

Journalist Michael Rex, der hidtil har været fuldtidsansat i partiets pressetjeneste, er fra nytår i det væsentlige løsgjort fra denne opgave, og er i stedet tiltrådt et helt

nyoprettet job, hvor han på halv tid skal vejlede og servicere partiets lokale politikere, hvilket sker fra hans private bopæl. Samtidig skal Michael Rex fortsat holde kurser for partiets medlemmer og tillidsfolk samt iøvrigt udvikle kursusvirksomheden yderligere.

Med de mange nye by- og amtsrådsmedlemmer Dansk Folkeparti har fået, er det nødvendigt at opruste på dette område. Kursusvirksomheden har i flere år været inde i en positiv udvikling, men der skal udvikles nye og flere kurser for vores lokale politikere, siger Michael Rex og fortsætter:

Herudover er det også nødvendigt, at by- og amtsrådsmedlemmerne i deres daglige arbejde kan få råd, hjælp og vejledning. Man er måske løbet sur i en lokal sag eller ønsker et godt råd om en eller anden kommunalpolitisk sag, og så er det meningen, at jeg skal kunne hjælpe rundt omkring.

Arbejdet omfatter ikke udarbejdelse af konkrete forslag eller bistand med læserbreve - det er der ikke kapacitet til - men ellers er det meningen, at jeg skal bistå med råd og hjælp i alle mulige andre situationer, og det har mange allerede benyttet sig af, siger Michael Rex.

Udover den konkrete hjælp til Dansk Folkepartis lokale politikere, vil der med jævne mellemrum blive udsendt et kommunalpolitisk nyhedsbrev til by- og amtsrådsmedlemmerne.

Her vil jeg blandt andet opsummere en række af de forslag, DF har stillet i Folketinget og som har interesse i kommuner og amter, men herudover kan man også forestille sig ideer til initiativer, der kan tages op lokalt.

Michael Rex har fra årsskiftet tiltrådt et helt nyoprettet job, hvor han bl.a. skal vejlede og servicere Dansk Folkepartis by- og amtsrådsmedlemmer. Samtidig fortsætter han med kursusvirksomheden i hovedbestyrelsens regi.

- Det kan eksempelvis være sager inden for udlændingepolitikken, hvor det er kommunerne, der efter lovgivningen skal sørge for en passende bolig. Men det kan også være sager inden for det sociale område, hvor kommunerne har kompetencen inden for områder som plejehjem og hjemmehjælp. På amternes område er det især sygehusvæsenet med de alt for lange ventelister, der er i fokus, og her skal Dansk Folkepartis politikere naturligvis også arbejde for bedre forhold, siger Michael Rex, der selv er medlem af både Næstved byråd og af Storstrøms amtsråd.

Valgkampen til de kommunale råd om fire år er faktisk allerede gået i gang. Målet i 2005 er yderligere DF-fremgang i alle kommuner og amter, men det vil kun ske, hvis vi er aktive i hele valgperioden. Dansk Folkeparti skal over alt komme med egne forslag og være aktive i debatten. Kun derigennem får Dansk Folkepartis lokalpolitikere den synlighed, som er en af betingelserne for et godt valg.

Blandt andet derfor er synlighed et meget væsentligt element i det lokalpolitiske arbejde, for er man ikke kendt, så bliver man ikke valgt - det viser al erfaring, siger Michael Rex.

Jeg glæder mig meget til at komme rigtigt i gang med dette arbejde. Der er tale om en nyskabelse inden for Dansk Folkeparti, og det skal vore lokale politikere benytte sig af. Det er nemlig ikke kun i Folketinget, at beslutningerne tages.

Det er i allerhøjeste grad også i kommuner og amter, og derfor er det væsentligt at DF's politikere alle steder gør et godt og grundigt stykke arbejde.

BORNHOLM

Bornholm. Kand. regionsrådsvalg: Peter Kromand, Katy Rømer, Elo Karlkvist, Bjarne Korsgård, Mogens Nebelong, Lisbeth Rønne-Larsen og Torben Rønne-Larsen.

FREDERIKSBERG

Ved en beklagelig fejl i forbindelse med offentliggørelse af personlige stemmetal i sidste nummer af bladet, blev det under Vestre Storkreds ikke nævnt, at kandidat i Gl. Kongevejkredsen, Lisette Rosendal, opnåede 339 stemmer ved folketingsvalget.

FYN

Vissenbjerg. Best.valg, DF-Vissenbjerg: Søren Jensen (fmd), Per Stausholm (nfmd), Dorthe Jensen (kass), Erik Dethlefsen, Villy Dongsted og Mogens Skytte.

KØBENHAVN

Gundsø. Best.valg, DF-Gundsø: Dennis Jørgensen (fmd), Anne Lunow Nielsen (nfmd), Erik R. Christensen (sekr), Helge Frederiksen (kass) og Michael Roemand. Supp.: Leif Nielsøn og Holger Bernild.

RINGKØBING

Ringkøbing Amt. Best.valg, DF-Ringkøbing Amt: Bente Vejrsø Nielsen (fmd), Birgit Jonassen (kass), Elly Christensen (sekr), Flemming Iversen, Ejnar Højmark og Bent Christensen. Supp.: Ib Ringholm og Jette Jespersen.

ROSKILDE

Køge/Vallø. Best.valg, DF-Køge/Vallø: Bengt Lang (fmd), René Jespersen (nfmd), Søren Brask, Per Christiansen og Orla Nielsen.

SØNDERJYLLAND

Gram/Rødding. Best.valg, DF-Gram/Rødding: Lone Pedersen (fmd), Kent V. Arenstorff (nfmd), Theis Mathiasen (kass/sekr) og Per Hauritz.

VESTSJÆLLANDS AMT

Vestsjællands Amt. Best.valg., DF-Vestsjællands Amt: Johnny Mundus (fmd), Arne Vodstrup Thomsen (nfmd), René Aggerholm, Henrik Brodersen, Nina Gulddal, Aksel Hansen, Ernst E. Jensen, Stefan Reiter og Tenna Aareldt.

Klar til et uddannelsesar

Af Poul Lindholm Nielsen

2002 bliver et uddannelsesar i Dansk Folkeparti. Og det bliver dermed et nyt, travlt og spændende år i partiet - såvel politisk som organisatorisk. Politisk, fordi vi nu på Christiansborg og rundt om i mange kommuner har fået reel indflydelse. Organisatorisk, fordi vi i år for alvor skal udbygge partiets organisation.

Fra hovedbestyrelsens side er der lagt op til, at partiets tillidsfolk og medlemmer får tilbud om deltagelse i en række kurser med det formål at gøre os alle bedre rustet til at deltage aktivt.

En speciel velkomst til partiets mange nye medlemmer: Jeg håber, at også I vil befinde jer godt i DF, ligesom jeg har en forhåbning om, at I vil have lyst til, at blive aktive medlemmer. Det kan være ved at deltage i generalforsamlinger, medlemsmøder, offentlige møder eller på partiets kurser.

Dansk Folkeparti har brug for alle, unge som ældre, der vil gøre et stykke arbejde.

Det kan være som bestyrelsesmedlemmer i lokalforeninger og amsorganisationer, eller som hjælp ved uddeling af brochurer på torve, gågader, markedspladser m.v. Så på med vanten og meld dig til din lokalformand, hvis du ønsker at hjælpe til i dit lokale område. Folketingskandidaterne skal også være flittige med at skrive læserbreve og deltage i uddeling af brochurer, når de stedlige lokalforeninger arrangerer torvedage, markedsdage m.v.

Med start i maj måned vil der blive afholdt DF-Foreningskursus i samtlige

ge amter. Her vil alle bestyrelsesmedlemmer i lokalforenings- og amtsbestyrelser blive indbudt. Formålet med kurset er bl.a., at forbedre kendskabet til Dansk Folkepartis organisation og dens arbejdsopgaver i årets løb.

Endvidere vil partiets tillidsfolk og medlemmer blive tilbudt kurser i mundtlig og skriftlig kommunikation,

der afvikles i hold a 15-20 personer. Kurserne vil blive afviklet centrale steder i de enkelte amter. Nærmere vil tilgå partiets lokalforenings- og amtsformænd.

Held og lykke med arbejdet og husk, at kun ved en ekstraordinær indsats imellem valgene opnår vi det bedste resultat, når vi atter kommer frem til en valgdag.

DFs udvalgsbesættelser

Arbejdsmarkedsudvalg:

Bent Bøgsted, Kr. Th. Dahl

Boligudvalg:

Freddie H. Madsen, Chr. H. Hansen

Energiudvalg:

Aase D. Madsen, Uno Larsson

Pol./Øk.udvalg:

Poul Fischer, Peter Skaarup

Erhvervsudvalg:

Colette Brix, Poul Fischer

Europaudvalg:

Kr. Th. Dahl, Jesper Langballe

Finansudvalg:

Kr. Th. Dahl, Per Dalgaard

Forskningsudvalg:

Jette Jespersen, Mikkel Dencker

Forsvarsudvalg:

Peter Skaarup, Søren Krarup

Indfødsretsudvalg:

Søren Krarup, Jesper Langballe

Kirkeudvalg:

Jesper Langballe, Søren Krarup

Kommunaludvalg:

Uno Larsson, Poul Nødgaard

Kulturudvalg:

Louise Frevert, Poul Nødgaard

Miljøudvalg:

Jørn Dohrmann, Freddie H. Madsen

Retsudvalg:

Per Dalgaard, Peter Skaarup

Skatteudvalg:

Mikkel Dencker, Colette Brix

Socialudvalg:

Pia Kristensen, Aase D. Madsen

Sundhedsudvalg:

Birthe Skaarup, Anita Knakkegaard

Trafikudvalg:

Poul Fischer, Peter Skaarup

Uddannelsesudvalg:

Louise Frevert, Karina Sørensen

Udenrigsudvalg:

Peter Skaarup, Pia Kjærsgaard

Forretningsorden:

Poul Nødgaard, Kr. Th. Dahl

Fødevareudvalg:

Chr. H. Hansen, Jørn Dohrmann

Udlændingudvalg:

Pia Kjærsgaard, Peter Skaarup

Valgs prøvelse:

Poul Nødgaard, Kr. Th. Dahl

Udetillægsnævnet:

Poul Nødgaard

Færøerne:

Peter Skaarup, Pia Kjærsgaard

Alkoholudvalg:

Birthe Skaarup

Søren Espersen - afløser Søren Krarup i Danmarks Radio

Foto: Birger Storm

Søren Espersen i DR's bestyrelse

DFs pressechef Søren Espersen er udpeget som partiets repræsentant i Danmarks Radios bestyrelse. Han afløser sognepræst Søren Krarup, der efter sit valg til Folketinget må forlade posten.

Søren Espersen er 48 år, og uddannet journalist fra Danmarks Journalisthøjskole i 1980, ansat på Dagbladet i Ringsted samme år, B.T. i København fra 1980-1982, redaktør for B.T. i Nordjylland fra 1982-1988, freelancejournalist i London fra 1988 til 1992, Billed-Bladet fra 1992, og fra årsskiftet 96/97 pressechef ved DF på Christiansborg.

- 11/2 19.00 GF- DF-Græsted-Gilleleje
 14/2 18.30 Slagelse, De Tre Musketærer, Nytorv 2. GF, DF-Slagelse.
 18/2 19.00 Korsør Medborgerhus, Caspar Brandts Plads 1. GF, DF-Korsør/Hashøj/Fuglebjerg.
 18/2 19.30 Ikast, Svømmecenter Frisenborg. GF, DF-Ikast.
 21/2 19.00 Eskebjerg Forsamlingshus. GF, DF-Bjergsted.
 24/2 10.00 Kolding, FOF-centret, Klostergade 16. Konf. om indvandrere m/Jørn Dohrmann (DF), Anne Bastrup (SF), Elsebeth Gerner Nielsen (R) og Else Theil (K). Arrangør: KU.
 25/2 19.00 Københavns Rådhus, Politisk Debat Forum/v. MF Louise Frevert.
 26/2 19.30 Haslev Folkebibliotek. GF, DF-Haslev.
 27/2 19.00 Frederiksværk Rådhus. GF, DF-Frederiksværk
 28/2 19.30 Holbæk, Biblioteket. GF, DF-Holbæk/Jernløse/Svinninge/Tornved/Tølløse.
 04/3 19.30 GF, DF-Herning.
 06/3 14.20 Herning, Hotel Herning. Møde om energipolitikken v/ MF Uno Larsson.
 11/3 19.30 GF, DF-Karup
 11/3 19.30 GF, DF-Holstebro/Aulum-Haderup
 12/3 19.00 Frederikshavn, MaskinhalLEN. GF, DF-Frederikshavn/Læsø.
 12/3 19.30 Ringsted Vandrerhjem Amtsstuegården. GF, DF-Ringsted.
 13/3 19.30 Hørsholm, Kammerrådendensvej 15. GF, DF-Hørsholm.
 14/3 19.30 Glostrup, Præstegården, Hovedvejen 134. GF, DF-Glostrup.
 18/3 19.30 GF, DF-Ikast.
 18/3 19.00 Aalborg, Park Hotel. GF, DF-Aalborg.
 19/3 19.00 Brøndby, Kulturhuset Kilden, Nygaards Plads 31. GF, DF-Brøndby.
 19/3 19.30 Skælskør Badmintoncenter. GF, DF-Skælskør.
 19/3 19.00 København, Fællessalen, Christiansborg. GF, DF-Hovedstaden.
 20/3 19.00 Fredericia, Hotel Postgården. GF, DF-Fredericia.
 20/3 19.00 Randers, Vorup Bibliotek. GF, DF-Randers.
 21/3 19.30 Viborg, Bowlinghallens Cafeteria, Tingvej. GF, DF-Viborg.
 22/3 19.30 Dybvad Kro. DF-Sæby/Dronninglund. GF.
 25/3 19.00 Videbæk, Westergaards Hotel, Bredgade 12. GF, DF-Videbæk/Trehøje.
 08/4 19.30 GF, DF-Ringkøbing Amt.
 10/4 19.00 Birkerød Rådhus. GF, DF-Frederiksborg Amt.
 11/4 19.00 Tylstrup Kro. GF, DF-Nordjyllands Amt.
 15/4 19.30 Sorø, Ankerhus Seminarium, Slagelsevej 70-74. GF, DF-Vestsjællands Amt.
 18/4 19.00 Vordingborg Medborgerhusj. GF, DF-Storstrøms Amt.
 18/4 19.30 Holsted, Centralhotellet. GF, DF-Ribe Amt.
 24/4 19.00 Ringe, Ringe Hotel. GF, DF-Fyns Amt.
 29/4 19.00 GF, Århus Amt.
 13/5 19.00 Kbh's Rådhus, Politisk Debat Forum/v. MF Louise Frevert.
 30/5-01/6 08.00-18.00 Dyrskuepladsen, Ørbækvej 276, Odense. Det Fynske Dyrskue, DF-Fyns Amt.
 05/6 Assens, Skovpavillonen, Skovvej 5. Grundlovsmøde. Arrangør: DF-Fyns Amt.
 (GF = generalforsamling)

Hold øje med »kalenderen« på www.danskskoleparti.dk
 Dansk Folkeblads kommende udgivelser - forbh. for ændr: 20/4 (deadline 8/4), 22/6, 21/9, 26/10, 21/12.
 Meddelelser om kommende arrangementer - samt om afholdte arrangementer bedes sendt til Rasmus Th. Hjortd - dfrath@ft.dk - fax: 33375192

Amtsrådsforeningen: Ib Dalsfledt
 Nationalbanken: Kr. Th. Dahl
 Danmarks Radio: Søren Espersen
 Sydslesvig: Søren Krarup
 Grønland: Aase D. Madsen
 Kulturinstitutet: Hanne Nødgaard
 Int.parl. udvalg:
 Pia Kjærsgaard, Peter Skaarup
 Udenrigspol. Nævn:
 Pia Kjærsgaard, Peter Skaarup
 DONG: Aase D. Madsen
 DUPI: Søren Espersen
 Efterretningstj: Pia Kjærsgaard
 Europarådet: Per Dalgaard
 Folkekirken: Søren Krarup
 FN-forbundet: Per Dalgaard
 Presselogen:
 Søren Espersen, Rasmus Thor Hjortd
 Fædselssik.h.komm.: Mogens Camre
 Grønlandsudvalg:

Pia Kjærsgaard, Kr. Th. Dahl
 IT-Styregruppe: Jørn Dohrmann
 Tysk mindretal: Søren Krarup
 KL: Kaare G. Gravensén
 KL, Kontaktråd: Anita Knakkegaard
 Ligningsråd: Steffen Kjærulff-Schmidt
 Lønningsråd: Poul Nødgaard
 NPA: Peter Skaarup
 Naturklage: Ole Pilgaard Andersen
 Nordisk Råd:
 Jette Jespersen, A. Knakkegaard
 OSCE: Pia Kjærsgaard
 Præsidiat: Poul Nødgaard
 Tingssekretær: Birthe Skaarup
 Statens Kunstf.:
 Gunhild Legaard
 Statsrevisor: Henrik Thorup
 Sygekasserne: Bente Pedersen
 § 71-udvalg: Anita Knakkegaard
 Etisk Raad: Søren Krarup

Økontakt: Karina Sørensen

Bestil DF-reklame

Følgende reklameartikler kan rekvireres fra sekretariatet (33375199)
 DF nål, kr. 10,00
 DF-Kuglepen, kr. 5,00
 DF-Lighter, kr. 5,00
 DF-Paraply, kr. 30,00
 DF-T-shirt, kr. 50,00
 DF-Mulepose, kr. 20,00
 DF-Musemåtte, kr. 30,00
 Bogen Danmarks Fremtid, kr. 50,00

Af Geoffrey Cain
Formand for Raoul Wallenberg
Foreningen

Billedet af en israelsk politimand, der tævede en palæstinenser foran Grædemuren vakte megen harme i USA, hvor det blev offentliggjort i mindst syv aviser den 30. sept. 2000. Teksten lød: "Israelsk politimand og en palæstinenser på Tempelbjerget".

Billedet stammede fra Associated Press, der i lighed med næsten alle andre nyhedsbureauer, fodrer markedet med billeder af israelere portrætteret som et herrefolk og med palæstinenserne i offerrollen. Sjældent omvendt.

Scenerne efter bombeattentaterne i Israel har vi set meget lidt til, mens den efterfølgende gengældelse er blevet serveret for os i én uendelighed. Vi skal holde med araberne, og efter- som de færreste er stand til at se, hvor ensidigt det billede er, vi bliver præsenteret for, går det som oftest glat igennem.

Det var også lige ved at lykkes for Associated Press, indtil en amerikansk jøde genkendte sin søn som "palæstinenser" på billedet. Først da kom det frem, at sønnen, Tuvia Grossmann, var blevet halet ud af en taxi af en flok palæstinesere, der tævede og dolkede ham. Overfaldet fandt sted ved en tankstation og ikke ved Tempelbjerget, og politimanden kommer løbende for at beskytte den overfaldne, ikke for at slå ham.

Uden Tuvia Grossmanns fars klage var fupnummeret aldrig blevet afsløret, og det var tæt på at gå samme vej med historien om en mishandlet palæstinenser der blev kolporteret videre. Den 10. oktober 2000 bragte Kristeligt Dagblad et dramatisk billede af en hættekledt mand, der knæler ved en såret kammerat. Den ledsagende artikel fortæller bl. a., at "en palæstinenser, der forleden blev kidnappet af israelske bosættere på Vestbredden, blev i går fundet dræbt ved Ramallah. Den 38-årige palæstinensers hoved var blevet smadret, benene brækkede, øjnene revet ud og kroppen brændt...

De palæstinensiske myndigheder fordømte israelerne. Men organisationen Læger Uden Grænser undersøgte sagen og fandt, at den 38-årige var blevet dræbt i en trafikulykke, og at ingen israeler havde noget med sagen at gøre. Først to måneder efter bragte Kristeligt Dagblad en rettelse i et hjørne på side 4. Redaktionen indrømmede, at artiklen af 10. okt. havde været forkert, og at den 38-årige palæstinenser, Judeh Mustafa Hamed, ikke var blevet kidnappet af bosættere, men var dræbt ved en bilulykke i Ramallah.

Foto: Scampix

Mediernes krig mod Israel

Det er blot to af mange sager, der viser, hvor langt nyhedsformidlerne vil gå for at sværte Israel til. Men hvorfor gør de det?

Svaret kan findes i ungdomsop-røret i 1968. Hippie-bevægelsen ud-sprang ikke blot af en abstrakt kærlighed til livet, men også af et meget konkret had til alt, hvad 68'erne var rundet af: 1. deres familie, 2. deres eget land og 3. hele den vestlige verden. Herhjemme var det far og mor og regeringen, der repræsenterede denne verden. I udlandet var det USA, Sydafrika og Israel. Disse tre lande blev udvalgt som de store skurke, og i stedet for at støtte dem i deres kamp mod kommunismen og terror tog 68'erne parti for de tre landes modstandere, uanset hvor morderiske eller undertrykkende disse modstandere måtte være.

Nu har billedet ændret sig. Kun Israel er tilbage som fjendebillede. Selvom israelerne altid lever med ud-slettelsestruslen over hovedet, lever det gamle had videre, og er meget farligere end før. 68'erne er ikke længere unge fudentaster uden magt, de sidder nu i regeringer (som Tony Blair, Joschka Fischer, Javier Solana m. fl.) og har ofte afgørende indflydelse på undervisning og mediernes. Det gør de interessant nok også i Israel, hvor presse og tv som regel er mere kritisk overfor deres egne, end de er over for landets mange fjender.

Takket være mediernes forvrængning, er hadet mod Israel voksende. Folk tror, de ser virkeligheden, når de åbner for fjernsynet eller blader i en avis, de tænker aldrig over, at det de ser ikke er virkeligheden selv,

men en fremstilling af virkeligheden, og at denne fremstilling ofte er farvet, uden at man kan se det. Når man selv er et hæderligt menneske, er det svært at indse, at andre ikke er det. Derfor tager de fleste det for givet, at public service nyhederne er neutrale. Men det er de ikke. Det kan man forvise sig om, næste gang man åbner for radio eller fjernsyn. Lukker man øjnene rigtigt op, vil man se, at nyhedsformidling om Israel altid følger følgende skabelon:

1. Billedvalg

Er der billeder af de berørte parter, har redaktionen som regel udvalgt civile palæstinensere, mens efterladte efter jødiske bombeofre sjældent ses. Israelere fremstår på skærmen enten som kolde politikere eller som soldater med gevær i hånden. Aldrig som almindelige mennesker, der udtrykker sorg og bekymring. Grædende israelske mødre ser man ikke mange af, ejheller de hundreder af israelere, der har mistet arme og ben, øjne og hænder i blodige attentater midt i de israelske byer.

2. Valg af kommentator

Når nyhedsprogrammer indeholder udbedte kommentarer til en begivenhed, vil den opmærksomme seer lægge mærke til, at israelere her glimrer ved deres fravær. Den kommenterende er i de allerfleste tilfælde araber, og hans udsagn får som oftest lov til at stå uimodsagt. Skulle en israeler undtagelsesvis inviteres, er det uvægerligt en med holdninger svarende til en dansk SFers. Almindelige israeleres meninger hører man ikke.

Israelske soldater anholder en araberdreng. Stenkastende araberdreng mod militære tanks - David mod Goliath - det er det falske billede, danske medier manipulerende ynder at vise, skriver Geoffrey Cain, som er ekspert i mellemøstlige forhold.

3. Kommentarens placering.

Skulle journalisten undtagelsesvis indbyde en »højreorienteret« israeler til at udtale sig, placeres hans kommentar altid først i rækken, så den arabiske opponent får det sidste og afgørende ord. Folk, der kender til medieteknik, vil vide, at det netop er slutreplikken, der er den vigtigste, fordi den udvisker det foregående og ubevidst opfattes som en opsummering af hele indslaget. Placerings-tricket bruges af alle medier i varierende grad, men allermost konsekvent af det delvis arabisk-ejede Reuters. Kigger man på sidste linie i en Reuters-artikel, vil man opdage, at den 9 gange ud af 10 er skrevet på en for Israel ufavorabel måde, uanset, hvad artiklen drejer sig om.

4. Retfærdiggørelsen.

Ved et nyhedsindslag, der for eksempel omhandler israelere, der bliver sprængt i luften af en selvmordsbombe vil hændelsens alvor straks relativiseres med en baggrundsplysning om de mange skader israelerne har påført palæstinenserne. Som i eksempel 3 skriver journalisten den for israelerne belastende oplysning sidst, så bombesprængningen kommer til at få karakter af en retfærdig handling, læserne bør have forståelse for. Denne relativiseringsteknik ville være udmærket, hvis den også brugtes med modsat fortegn, men det gør den ikke.

Denne skabelon forekommer hyppigt, og læserne, der er opmærksomme på det for første gang, vil studse over, at de er blevet vildledt så længe uden at have lagt mærke til det. Det skal de ikke være ked af. Mediemanipulation i den vestlige verden er ikke plump og åbenlys sådan som det var i Sovjetstaterne, men underfundig og nærmest usynlig for det blotte øje.

Men. Når man har indset hvordan trick'sene fungerer, er det nemt at gennemskue dem. Prøv i aften.

Geoffrey Cain er formand i Raoul Wallenberg Foreningen og en flittig skribent i mange danske medier. Geoffrey Cain har blandt andet skrevet bogen »Ondskabens ikon«.

Autonom i Folketinget

Foto: Scampix

Af Rasmus Thor Hjordt

Det er ikke kun Enhedslistens Keld Albrechtsen, der viser sin mening om demokratiet med en strittende langfinger. Partiets nyvalgte folketingsmedlem Pernille Rosenkrantz-Theil er tidligere medlem af den anarkistiske organisation Rebel, der bl.a. omfatter autonome og marxister, og som i 1995 demonstrerede under parolen "fuck finansloven" – men som i øvrigt ikke havde noget imod at få del i tipsmidlerne.

Før hun kom i Folketinget har Pernille Rosenkrantz-Theil deltaget i ulovlige aktiviteter. Allerede som 17-årig lænede hun sig i 1994 op ad en sigtelse for dyremishandling, da hun var med til at smide levende dværghøns ned fra Folketingets tilhørerlojer. Hun slap dog med en bøde på 2.000 kr. efter straffelovens paragraf om forstyrrelse af folketingsmøder.

Også uden for Danmarks grænser

har Pernille Rosenkrantz-Theil gjort sig ufordelagtigt bemærket. Mens hun i 1997 sad i Folketinget som suppleant for Jette Gottlieb, blev hun således anholdt i Holland for deltagelse i optøjerne i forbindelse med EU-topmødet i Amsterdam. Efterfølgende fik den unge parlamentariker med stor

dygtighed vendt hele affæren til et effektivt mediestunt for sig selv, hvorunder hun klagede over, hvor uretfærdigt det hollandske politi havde behandlet hende.

Det åbenlyse talent for selviscenesættelse og sympati for ødelæggelse af offentlig ejendom var måske årsagen til, at Pernille Rosenkrantz-Theil allerede året efter optrådte som talsmand for en aktion, der gik ud på, at organisationen Antiracistisk Håndværkerlaug med skærebændere, nedstrygere og boltsakse foranstaltede omfattende hærværk på Sandholmlejren i Nordsjælland. Efterfølgende nægtede hun kendskab til, at aktionens formål var ren vandalisme, men erklærede samtidig, at hun skam havde sympati for sagen.

Der er ingen grund til at tvivle på Pernille Rosenkrantz-Theils egne ord om, at hendes "respekt for Folketingets arbejde kan ligge på spidsen af en lillefingernegl".

Men hvordan er det så lige med Belgien

Af Karsten Holt

Specielt Belgien har på det seneste haft travlt med at kritisere Danmark for planerne om at stramme udlændingeloven. På den baggrund er det ikke uinteressant at se, hvordan det så lige forholder med Belgien, som allerede i januar 2001 skærpede reglerne.

Af asylreglerne fra det belgiske Indenrigsministerium fremgår det, at ansøgere ikke længere – som i Danmark – får nogen finansiel hjælp, men i stedet er henvist til naturalieydelse i form af kost og logi på de bel-

giske flygtningecentre. Og dette kun, hvis de rent faktisk opholder sig på centrene.

I modsat fald indskrænkes ydelserne til blot at omfatte en beskeden lægehjælp på særlige vilkår. Konsekvensen har været mærkbar og medført en reduktion af ansøgerantallet på 50 procent.

Danmark er langt mere rundhåndet. For udover kost og logi samt lægehjælp tilbydes asylansøgere såvel lomme penge som tilbud om undervisning, mens de på asylcentre rundt omkring i landet afventer opholdstilladelse.

Foto: Scampix

Asta hedder den lille terrier, som Pia Kjærsgaard tog til sig ved juletid. Den havde i nogle måneder strejft omkring - og gået for lud og koldt vand. Pia rensede hundens mange sår - og dyrlægen kunne derefter kigge på den. Nu har Asta fået et nyt liv og en tryk tilværelse i Pia Kjærsgaards og Henrik Thorups hjem.

- og så er der Emma. En rolig og imødekommende hund, som efter Aastas indtog fik konkurrence - og ikke helt forstod, hvorfor...

Foto: Scampix

Asta, Emma - og Pia

Af Pia Riedel

Den ene er lille og hvid, den anden stor og sort. Den hvide har et heftigt temperament, den sorte er rolig og godmodig. Det er Pia Kjærsgaards hunde, der er tale om. Den lille hvide er en terrier af typen Irish Glen of Imal ved navn Asta. En herre- og hjemløse hund, som Pia Kjærsgaard kærligt tog til sig ved juletid 2001.

Den store sorte hund Emma er hendes seks år gamle labrador.

»Hvad skal jeg dog stille op?«, tænkte Pia Kjærsgaard i starten, da de to tæver ikke umiddelbart accepterede hinandens lodne tilstedeværelse. Svaret er hverken sort eller hvidt. At få modsætninger til at mødes kan tage tid, men det går nu meget bedre.

Labradoren Emma har hele tiden været imødekommende over for den mere sky Asta.

- Det er ikke så mærkeligt, at Asta var tilbageholdende, når man tænker på, at hun har strejft rundt på gaderne siden september måned -

næsten fire måneder. Det er et julemirakel, at den overhovedet er i live, siger Pia Kjærsgaard.

Via et øremærke fandt Pia og hendes mand ud af, at Asta var blevet væk fra den oprindelige ejer, som dog ikke ønskede at tage hunden tilbage. Derfor har Asta nu fået en ny og tryk tilværelse i huset i Gentofte, hvor Emma og Pia ikke længere finder den nervøs og usikker under sofaen.

- Ja, nu går det rigtig godt med Asta og Emma, tilføjer Pia Kjærsgaard.

Peter Skaarup vil kæmpe Danmarks sag i EU-konventet

Af Rasmus Thor Hjortd

Dansk Folkepartis næstformand, MF Peter Skaarup, er blevet udpeget til EU-skeptikernes repræsentant i det kommende EU-konvent. Desuden er MF Per Dalggaard udpeget til suppleant.

Efter Dansk Folkepartis opfattelse burde medlemmet af konventet egentlig være en partipolitisk neutral person, der kunne repræsentere hele den danske EU-modstand. Partiet kæmpede derfor energisk for at samle tilslutning blandt de EU-skeptiske partier om en fælles kandidat som f.eks. Junibevægelsens Drude Dahlerup.

Desværre vandt tanken ikke tilslutning blandt Folketingets øvrige EU-skeptiske partier, og da Dansk Folkepartis gruppeformand Kristian Thulesen Dahl indbød partierne til møde på sit kontor, mødte kun Enhedslistens Keld Albrechtsen op. Da

statsminister Anders Fogh Rasmussen desuden holdt fast i, at konventsmedlemmet skulle være medlem af Folketinget, endte sagen med, at det borgerlige valgforbund (V-O-K) overlod pladsen til Dansk Folkeparti, som derefter udpegede Peter Skaarup.

- Jeg mener fortsat, at det er beklageligt og forkert, at vi ikke fik lov at vælge Drude Dahlerup, siger DF's nyvalgte medlem af EU-konventet, Peter Skaarup. Men når det ikke kunne være anderledes, er det selvfølgelig helt efter bogen, at det er Dansk Folkeparti, der nu får pladsen. Sammen med min kollega, Per Dalggaard, vil jeg nu ruste mig til at kæmpe Danmarks sag i EU-konventet. Det bliver nødvendigt, for jeg har på fornemmelsen, at der er lagt i kakkelovnen til en egentlig EU-forfatning, som har til hensigt fuldstændig at fratage Danmark sin suverænitet.

Foto: Birger Storm

Dansk Folkepartis næstformand, MF Peter Skaarup, er de danske EU-skeptikeres repræsentant i det nye EU-konvent.

Folketingsmedlem Per Dalggaard er udpeget til suppleant for Peter Skaarup i EU-konventet.

